

Dubbelsporren

Svenska Beauceronklubbens medlemstidning nr 3, 2005

Franska beauceronuppfödare

Valpar efter FUCH Univers des Assiers

Valpar finns

undan vår franska importtik KORAD Saphir de la Ruee Sauvage. Hon har parats med Univers des Assiers som placerades som tredje bästa hane på årets Nationale d'Élevage i Frankrike.

Det blev 1 + 6 valpar som föddes 7 september, fyra av tikvalparna är harleknfärgade.

Välkommen med förfrågningar

Kennel Sincline

Annica Kroon och Sven-Olof Jönsson
0246-302 95

Stöd din klubbtidning:

**Annonsera i
julnumret!**

Manustopp till nästa nummer: 10 november

Detta händer ute i världen och hemma

22-25 september 2005: VM i agility i Valladolid, Spanien

10-11 december 2005: Svensk Vinnarutställning HUND 2005 i Stockholm. NM i agility

18 december 2005: Nordisk Vinnarutställning i Helsingfors, Finland. Domare beauceron: Revasz Khomasuridze, Ryssland

9-11 juni 2006: Europavinnarutställning i Helsingfors, Finland. Domare beauceron: Hassi Assenmacher, Tyskland

12 augusti 2006: Beauceronspecial i Askersund, Sverige. Domare: Katerine Couteau, Frankrike

10-12 november 2006: Världsutställning i Poznan, Polen

3-6 juli 2008: Världsutställning i Stockholm, Sverige. Domare beauceron fredag 4 juli: Jacques Médard-Ringuet, Frankrike. Mer info hittar du på <http://www.worlddogshow2008.se>

DUBBELSPORREN

Svenska Beauceronklubbens medlemstidning
började ges ut 1993

Ansvarig utgivare: Lars Fastling
Redaktör: Anneli Tiainen, anneli.tiainen@telia.com
Tryck: Allkopia i Växjö
Upplaga: 140 st

Material till Dubbelsporren ska i möjligaste mån skickas via e-post eller på cd/diskett. Redaktionen förbehåller sig rätten att vid behov redigera i insänt material.

Innehållet står som regel för respektive skribents räkning och behöver inte ge uttryck för uppfattningar som delas av Svenska Beauceronklubbens styrelse eller kommittéer.

ANNONSERING:

Om ni bokar och betalar för fyra annonser i rad (fyra nummer i följd, ett år) betalar ni endast för tre! Gäller samtliga annonsstorlekar. Annonserören ansvarar för innehållet i annonserna.

ANNONSPRISER:

Medlem:	Företag:
Helsida 150 kr	Helsida 300 kr
Halvsida 100 kr	Halvsida 200 kr
Kvartsida 50 kr	Kvartsida 100 kr

DS 2005: Nr 4/05 manusstop 10 nov (utg v51)

Omslagsfoto: Monique och Louis Bier med Orca de Patural Foto Annica Kroon

INNEHÅLL NR 3, 2005

Annons Sinsline	2
Redaktörens rader	3
Klubbsidor	4-5
Butik och Toppen	6
Krönikan av Inger Carlsson	7
History of our breed by Jan de Gids	8-9
Beauceronrutan, redaktör Anna Ivaska	10
Franska uppfödare	11
Yrkesvallande beauceron av Agneta Jonzon	12-15
Finska rasspecialen	16-19
Infoträff vallning	20
Höftledsdysplasi av Marie Sallander	21-22
Hur valde du rasen beauceron? Ingrid Grånäs	23
Zorba och Yxskaftekälens Angus	24-25
Dagboken av Grill och Svedberg	26-27
Hur en mentalbeskrivare blir till av Mia F	28
Jennys resultat sida	29
Utställning	30
Rasdata	30-31
Beauceronögonblicket	32

Redaktörens rader

Fortfarande med hjärtat kvar i Frankrike kommer detta höstnummer.

Det blir och har varit en hel del arbete och tävlingar i Dubbelsporren. Jag försöker påminna alla som skickar in material om att den där vardagen också är intressant men det verkar vara svårt att få sånt material. Självt tycker jag det vore trist om vi gav en bild av vår härliga ras som enbart ett verktyg för resultat...Det vore bra med lite balans i tidningen. Jag har fortfarande en bildserie från tidningen Hunden från 1975 i färskt minne. Det var en sorts dagboksbildserie som inte innehöll ett spår av vare sig träning eller tävling men oj vilka härliga texter och bilder! Kanske gjorde det sitt till att det var en blodhund med tillhörande långa öron som figurerade på bilderna men nog kan en beauceron se härligt morgonrufsigt ut också....? Om det är någon som känner sig manad; fatta pennan och kameran och dokumentera er vardag med era beauceroner. Det första jag funderar över när jag ser en beauceron är: hur är den till sättet...skriv och berätta om din beauceron.

Jag har lagt in våra distrikts- och lokalombud på klubbssidorna. Har tagit uppgifterna från hemsidan men kolla gärna att namn och telefonnummer stämmer och hör av er om något är fel.

Trots att jag tidigare nu hade åsikter om för mycket arbetande beauceroner är det med stolthet jag kan visa upp två vallande beauceroner från Sverige. Extra skoj med tanke på att även rasfolk här hemma vacklar i tron om att beauceronen kan valla.

Den finska specialen blev tyvärr lite tunn men massor av intressanta kombinationer att spana in i resultatlistan.

Till nästa nummer är det drag-

Foto: Charlotte Kulneff

hundsport som gäller men jag är inte så petnoga. Har ni ett par skidor och en beauceron med på samma kort så plattas det!

Saknar ni något i tidningen beror det på att ni inte skickat in det...allt tas emot med tacksamhet.

Innan jag slutar för denna gång ska jag rätta mig själv från förra numret: det franska ordet nationale stavas nationale med e på slutet. Bara så att ingen tar efter min felstavning!

Ha det bäst tills vi hörs igen,
Anneli Tiainen

Satchmo's Oliver en yrkesvallande beauceron. Läs mer på sidorna 12-16

Frankrike Fransk uppfödare sidan 11

Utställning Finska rasspecialen sidorna 16-19

Ordförande har ordet

Hej

Tänk vad tiden går fort. Nyss vår och nu snart höst. Kanske lika bra det. Nu accepterar man

att det är lite svalare och att solen lyser med sin frånvaro. Hund och Husse låg inne och flämtade och svor över värmen. Tji fick dom. Semestern kom och regnet har öst ner. Den planerade träningen utomhus fick läggas ner och i stället försöka variera träningen på 3-4 kvm öppen ej möblerad yta inomhus.

Som ni kanske märkt har det börjat hända saker på vår hemsida. Vi har fått en ny redaktör för denna sida, Åsa Alfred. Vi inom styrelsen tar gärna emot synpunkter på hur denna sida bäst skall komma till sin rätt. Jag vet att Åsa gärna tar emot bilder på era hundar för publicering.

Man blir fascinerad av hur många hundar och hundägare det finns. Var på utsällning i Täby i slutet av augusti. Bilköerna gjorde att det såg ut som rusningstrafiken gör på måndagsmornarna här i Stockholm. Det är en härlig känsla att träffa och umgås med andra hundägare, kolla in nya prylar att köpa (vare sig man behöver dom eller inte) träffa på andra hundraser och dess ägare. Därför känns det lite konstigt att man som hundägare många gånger möts av okunskap och oförstånd. Jag hoppas därför att ni tog chansen och var ute på Hundens dag. Vi kan alla hjälpa till och synliggöra den sociala bit hunden bidrar till, för att inte tala om allt arbete hunden hjälper oss människor med.

Ha de, Ordföranden

Svenska Beauceronklubbens valpförmedlingskrav

AfBR Valphänvisning

Valphänvisningen gäller då tiken är dräktig fram till och med 9 veckor efter födseln. Begäran av förlängning kan göras. Förlängning sker då med 3 veckor i taget. Om tiken gått tom eller om alla valpar sålts innan hänvisningsperiodens slut måste valpförmedlaren meddelas omgående. Parningar där föräldrardjuren uppfyller kraven för valphänvisning får gratis radannons i Dubbelsporren.

Krav på föräldrardjuren:

- HD: ua, a eller b
- Känd AD-status
- Genomförd MUH/MH med lägst värdesiffra 3 i moment 1a (kontakt) och högst värdesiffra 3 i moment 10 (skott). För mentalbeskrivning gjord innan 1997 gäller lägst värdesiffra 3 i moment 1 (kontakt) och högst värdesiffra 2 i moment 9 (skott) **eller** korningens mentaldel **eller** gdk karaktärstest
- Skottfast
- Utställd med lägsta betyg 2 i öppen klass

Bevis på uppfyllda krav för föräldrardjuren

måste skickas till valpförmedlaren omgående. Oläsliga kopior o.dyl. godkännes ej.

AfBR Omplacering

Hänvisningen gäller i 6 veckor. Begäran om förlängning kan göras. Förlängning sker då med 3 veckor i taget. Om hunden omplacerats innan hänvisningsperiodens slut måste valpförmedlaren meddelas omgående. För att få omplaceringshänvisning via AfBR, gäller att hunden är registrerad och ej ägd av uppfödaren i en följd sedan födseln.

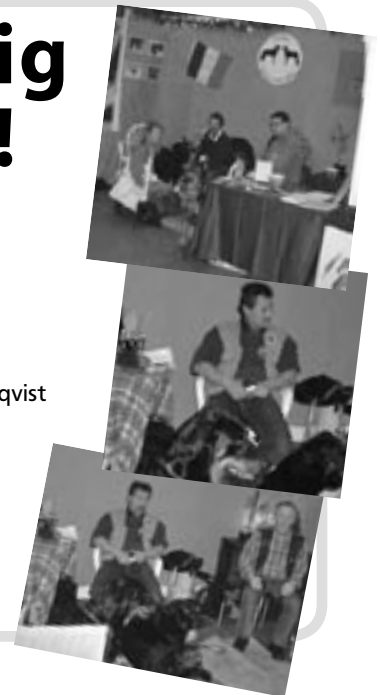
Svenska Beauceronklubbens valpförmedlare

Åsa Alfred
Blaxtorp, Solgläntan
590 48 Vikingstad
Tel 013-27 32 10
asa@kfib.org

Monteransvarig till HUND 2005!

Klubben söker frivilliga krafter som vill ansvara för rasmontern på HUND 2005, Svenska Kennelklubbens Vinnarutställningen på Älvsjömassan i Stockholm.

Hör av dig till förra årets monteransvariga Jenny Blomqvist för mer information om vad uppdraget innebär. Du når henne på telefon 08-590 939 29 eller via e-post jenny@beauceron.se

Manusstopp till nästa nummer:

10 november

Nya klubbmedlemmar önskas välkomna

Välkomna till beauceronklubben!

Sofie Sundbaum, Tyresö
Karolina Olsson, Alingsås
Frans Pennings, Alingsås
Nina Ellhage, St Levene

Svenska Beauceronklubben styrelse och kommittéer

Ordförande

Mikael Paulsson
Grev Turegatan 12 D
114 46 Stockholm
mikael.paulsson@telia.com

Vice ordförande

Lina Persson
Näsby 2:7
273 72 Lövestad
Tel 0416-340 75

Sekreterare

Kristin "Kikki" Sirén
Furuvägen 12E
572 34 Oskarshamn
Tel 0491-76 02 66
kristin.siren@passagen.se

Kassör

Inger Söderqvist
Baskarp 50D
566 92 Habo
Tel 036-71 81 96
ingerohlsson55@hotmail.com

Ordinarie ledamot

Jesper Svedberg
Vallgatan 8
732 30 Arboga
Tel 0589-123 33

Suppleant

Annica Kroon
Gråsala 68
790 23 Svärdsjö
0246-302 95
annicakroon@hotmail.com

Åsa Alfred
Blaxtorp, Solgläntan
590 48 Vikingstad
Tel 013-27 32 10
asa@kfib.org

Revisor

Bernt Josefsson
Björnåsen
560 42 Sandhem
Tel 0515-76 21 61
hantverksfarmen@swipnet.se

Rebecca Lindhe
Österängsvägen 19
141 91 Huddinge
Tel 08-746 9197
rebecca.lindhe@swipnet.se

Revisorsuppleant

Camilla Ahlqvist
Björksjödammsvägen 12
438 92 Härryda
Tel 0301-300 99
camilla.ahlqvist@swipnet.se

Marie Hansson
Krutmöllevägen 33
244 91 Kävlinge
Tel 049-982 77

Valförmedlare

Åsa Alfred
Blaxtorp, Solgläntan
590 48 Vikingstad
Tel 013-27 32 10
asa@kfib.org

Dubbelsporren

Redaktör
Anneli Tiainen
Betselvägen 28 M
857 50 Sundsvall
Tel 060-56 78 20, 070-222 18 41
anneli.tiainen@telia.com

**Dubbelsporren
Ansvarig utgivare**

Lars Fastling
Grankulla gård
179 97 Färentuna
Tel 08-560 200 10

Webbansvarig

Åsa Alfred
Blaxtorp, Solgläntan
590 48 Vikingstad
Tel 013-27 32 10
asa@kfib.org

**Rasutvecklingssektorn/
Mental**

Sanna Wendel
Tolånga - Ekavad
275 92 Sjöbo
Tel 0416-140 66
sanna.wendel@spray.se

Hakon Bakkehaug
S:t Pauligatan 9
416 60 Göteborg
Tel 031-19 10 42

**Rasutvecklingssektorn/
Exteriör Utställning**

Anneli Tiainen
Betselvägen 28 M

857 50 Sundsvall
anneli.tiainen@telia.com

Annica Kroon
Gråsala 68
790 23 Svärdsjö
0246-302 95
annicakroon@hotmail.com

**Tränings- och
Tävlingskommittén**

Christina "Tina" Lundgren
Lund 3
670 10 Töcksfors
Tel 0573-610 22

Jenny Blomqvist
Prästgårdsallén 40
194 41 Upplands Väsby
Tel 08-590 939 29
jenny@beauceron.se

Frivilligsektorn-Vakant

PR/Info-kommittén
Manuela "Manni" Santos
Silkeborgsgatan 49
16448 Kista
Tel 08-751 50 75
manni_@bredband.net

Utbildningskommittén

Rebecca Lindhe
Österängsvägen 19
141 91 Huddinge
Tel 08-746 9197
rebecca.lindhe@swipnet.se

IPO/BHP-kommittén

Susanna "Sanna" Wendel
Tolånga - Ekavad
275 92 Sjöbo
Tel 0416-140 66
sanna.wendel@spray.se

Manuela "Manni" Santos
Silkeborgsgatan 49
16448 Kista
Tel 08-751 50 75
manni_@bredband.net

Registerkommittén

Jenny Blomqvist
Prästgårdsallén 40
194 41 Upplands Väsby
Tel 08-590 939 29
jenny@beauceron.se

Valberedning

Vakant

Lars Fastling
Grankulla gård
179 97 Färentuna
Tel 08-560 200 10

Andreas Lindhe
Österängsvägen 19
141 91 Huddinge
Tel 08-746 91 97

Medlem blir du genom att sätta
in medlemsavgiften på klubbens
postgirokonto 91 93 94 - 7

Klubbens hemsida hittar du på
www.beauceronklubben.com

Helbetalande medlem	380 kr/år
Delbetalande medlem	150 kr/år
Familjemedlem	50 kr/år
Utländska medlemmar (ej fullvärdig SBK-medlem)	520 kr/år
Utländska medlemmar (ej fullvärdig SBK-medlem - men får Dubbelsporren)	195:-/år
Betala in medlemsavgiften på PG 91 93 94 - 7, glöm ej namn och adress.	

Distrikts- och lokalombud

Blekinges distrikt

Susan Carlbom Tel:0416-17424

Dalarnas distrikt (Vakant)

Annica Kroon Tel:0246-302 95

Gotlands distrikt (Vakant)

Lars Fastling Tel:08-560 203 00

Gävleborgs distrikt (Vakant)

Jenny Blomqvist Tel: 08-590
939 29

Hallands distrikt (Vakant)

Jenny Blomqvist Tel: 08-590
939 29

Mellannorrlands distrikt

Linda Hansson Tel: 0709-24 57
00
Lokalombud
Östersund: Linda Hansson

Östra Härjedalen: Jana Solsten

Närkes distrikt

Jesper Svedberg Tel: 0589-123
33

Skaraborg distrikt

Eva Birath Tel: 0503-315 17

Lokalombud

Hjo: Eva Birath

Falköping: Jeanette Svensson
Skånes distrikt

Susan Carlbom Tel:0416-17424
Lokalombud
Sydöstra Skåne: Susan
Carlbom

Smålands distrikt

Håkan Wahlman Tel: 0491-180
15
Lokalombud

Oskarshamn: Håkan Wahlman

Stockholms distrikt

Manuela Santos Tel: 08-751 50
75
Lokalombud
**Sthlms avd, Solna-
Sundbyberg:** Manuela Santos

Sörmlands distrikt

Andreas Lindhe Tel: 08-746 91
97
Lokalombud
Botkyrka: Andreas Lindhe

Upplands distrikt

Jenny Blomqvist Tel: 08-590
939 29

Värmlands-Dals distrikt

Christina Lundgren Tel: 054-56
57 19

Västmanlands distrikt

Jesper Svedberg Tel:013-153 57

Västra distrikt

Camilla Ahlqvist Tel: 0301-300
99
Lokalombud

Gbg avd, Gbg-Möln dal:

Camilla Ahlqvist
Ale, Kungälv: Rigmor
Gustavsson

Östergötlands distrikt

Thomas Corino Tel:011-33 91 35
Lokalombud

Norrköping: Thomas Corino
Övre Norrlands distrikt

Carita Hagström Tel:0926-774
92
Lokalombud

Butik!

- Bildekaler, små, 4-pack..... 35 kr (10 kr/st)**
- Bildekaler, stora, 2-pack 35 kr (20 kr/st)**
- Nyckelringar..... 35 kr**
- Tygmärken 35 kr**
- Brevmärken, 12-pack 35 kr**
- Pins i färg..... 75 kr**
- Nummerlappshållare 90 kr**
- Cardclips..... 75 kr**
- Klocka, stående..... 320 kr**
- T-shirt m klubblogo**
- vit, gul eller grå 110 kr**
- T-shirt m beaucerontryck**
- grå eller svart 135 kr**
- Mugg m klubblogo 45 kr**
- Alla priser är inkl moms.**

*Vi letar hela tiden efter fler nya artiklar.
Kanske du har någonting till klubbens butik
– eller någon idé om vad vi kan ta in.
Hör gärna av dig till Jenny Blomqvist,
jenny@beauceron.se*

Din beställning skickar du till:

Jenny Blomqvist
Prästgårdsallén 40
194 41 Upplands Väsby
08/590 939 29
jenny@beauceron.se

Varorna skickas till dig när betalningen kommit in på Beauceronklubbens postgiro: 91 93 94-7
Obs! Portoavgift tillkommer.

Det går även bra att handla på medlemsmöten och utställningar. Vi reserverar oss för ev prisändringar.

LYDNADSTOPPEN

1. Jakira's Gibson/Thomas Corino 36,01 p (5)
2. Unique de la Valle des Marronniers/Sanna Wendel 19,10 p (2)
3. Satchmo's Ero/Thomas Eriksson 17,98 p (2)
4. Roseole's Brochet Brymont/Jenny Blomqvist 9,6 (2)

BRUKSTOPPEN

1. Roseole's Brochet Brymont/Jenny Blomqvist 18,12 p (2)
2. Unique de la Vallee des Marronniers/Sanna Wendel 17,88 p (2)
3. Roseole's AG Morue Brandade/Annica Engström 10,52 p (2)

UTSTÄLLNINGSTOPPEN

1. Roseole's Brochet Brymont/Jenny Blomqvist 80 p (3)

Regler & poäng för

Bruks-, Lydnads- och Utställningstoppen

I Bruks- och Lydnadstoppen så räknas de fem bästa resultaten under året (endast officiella resultat). Poängsumman på tävlingen delas med maxpoängen i klassen och ger ett snittbetyg (160/200 = 0,8 = 8,0 p).

I Utställningstoppen räknas samtliga officiella resultat (även utländska).

Kvalitet:

3:a 1 poäng

2:a 2 poäng

1:a 5 poäng

CK 10 poäng

CERT 15 poäng

CACIB & R-CACIB 15 poäng

Championat 100 poäng

Vill du vara med i toppen?

Skicka in dina resultat till:

Annica Engström

Gälbo C 36

756 51 Uppsala

E-post: annica@sazza.se

Krönikan

Hur är stämningen i era träningsgrupper?

För några år sedan läste jag en kurs i organisation och ledarskap på Umeå universitet. Den tog upp olika teorier och modeller för ledarskap och hur organisationer fungerade. Jag fastnade för en modell som kallades för "Medarbetarskap". Den bygger bl. a. på att kompetens inte är något som experter har monopol på och att människor känner ett större ansvar för sådant som de själva kan påverka och känna sig delaktiga i. Toppstyning är inte det enda och bästa sättet för en organisation att nå mål, utan arbetslag gör bättre prestationer när de själva får styra och kontrollera sitt arbete. Jag ska inte gå in mer på teorier kring det här, men jag blev fullständigt övertygad om att medarbetarskap skulle vara en modell som jag skulle vilja ha på min arbetsplats.

Vad har detta med hundträning att göra? Jag har börjat fundera på hur våra träningsgrupper och brukshundsklubbar fungerar. Hur ofta hör man inte att det är intriger och missämja bland hundmännskor. Jag är själv med i två träningsgrupper och det är inte problemfritt. När jag läste Niina Svartbergs bok "Lyckas på träning" så bestämde jag mig för att detta måste jag ta upp i en krönika. Hon har ett kapitel om träningskamrater och där tar hon upp saker man kan göra för att minska irritation och dålig stämning i en träningsgrupp.

Vad är det som gör att problem uppstår i träningsgrupper? Jag ska försöka göra en analys av hur vår lydoadsgrupp fungerat och vad det beror på att jag mer och mer dragit mig ur dessa träningar. Förhoppningsvis så ger de er också några tankar om hur ni har det i era träningsgrupper och vad man kan göra för att det inte ska bli dålig stämning i gruppen.

I september 2004 så hade vi vår första planeringsträff och det blev också det enda tillfället då vi tog oss tid att ta upp viktiga saker inför den kommande träningen. Vi var verkligen entusiastiska och det kändes kanonbra inför inomhussäsongen i lydoad. Ingen av oss hade några större problem med lydoadsträningen utan det gällde att förbättra delmoment/moment i elitlydoaden. Utomhusträningen flöt på bra, men ju längre tiden led desto tidigare blev det mörkt på kvällarna och kör man en hund i taget så är det kallt att stå bredvid och se på, i synnerhet när vinterkylan börjar tränga sig alltmer in på kroppen.

Vi började längta till att komma inomhus! I december fick vi tillgång till inomhusträning i Vännäs ridhus. Eftersom

vi inte fick komma in i ridhuset förrän efter klockan 21.00 så blev det sena träningskvällar. Vid dessa tillfällen var jag aldrig hemma förrän halv ett på natten. Det kändes tungt att stiga upp morgonen därpå! Nu började problemen dyka upp i träningen. Coxas gnäll i fotgäendet hade ökat. Jag diskuterade problemet med en i gruppen, men ingen av oss hade några erfarenheter av hur man ska träna en hund som gnäller. I alla fall så prövade jag med att korrigerar, men det blev bara värre och värre. Gnället blev också situationsbundet eftersom vi alltid tränade på samma sätt varje gång; vi byggde en elitbana och körde en hund i taget med kommendering.

Irritationen växte inom gruppen mycket på grund av att träningsstiderna var urusla. Alla var mer eller mindre tröt-

"Vi var verkligen entusiastiska och det kändes kanonbra inför inomhussäsongen i lydoad."

ta efter en arbetsdag. Ofta var det småsaker man retade upp sig på. Jag ville till exempel köra platssittning sist eftersom Coxa var lugnare då, men det ville inte en av de andra eller så kunde jag hjälpa en träningskompis med kommendering, då plötsligt en tredje person bara tog över utan att fråga. Snacka om att känna sig som tredje hjulet under vagnen. Plötsligt var det inte kul att träna tillsammans längre! Glädjen försvann och även självförtroendet. Jag fick aldrig känna att jag hade något att komma med då det gällde hundträning. Ändå var vi alla på ungefär samma erfarenhetsnivå. Till slut brast det för mig och efter ett träningspass då en i gruppen och jag hade planerat träningen kom en tredje person och ändrade våra träningsplaner och det blev åter igen samma typ av träning som tidigare. Då sa jag precis hur jag kände och att jag ville att vi

skulle variera träningen. Efter detta så har det inte blivit så många träningstillfällen med gruppen och jag kan inte säga att jag saknar det som varit, men däremot vad den här träningsgruppen kunde ha blivit. Förutsättningarna fanns verkligen. Vi hade samma mål och vi höll på med hundträning för att vi tyckte det var kul. Varför blev det så här? Jag ska försöka ge svaren genom att använda några av mina tankar som jag fick med mig från kursen om organisation och ledarskap.

1. För det första så tror jag inte att vi hade de kunskaper och färdigheter som krävs för att lösa problem och komma vidare. Träningsgruppen skulle ha behövt fler personer med mera kunskaper och färdigheter i hundträning. Dessutom blev träningen alldeles för problemfixerad, framförallt för min del. Vi hade alla slutmål, men vi saknade tydliga delmål som vi skulle ha kunnat njutit av om vi uppnått dem under den tunga träningsperioden.

2. Vi skulle ha ägnat mer tid åt att planera och utvärdera träningen samt ta reda på vad var och en av oss behövde för stöd och hjälp i hundträningen. Vid ett av sina berömda tal sa Abraham Lincoln följande: "Om jag haft åtta timmar på mig för att hugga ner ett träd så skulle jag använda sex timmar för att slipa yxan."

Hade vi tagit sex timmar från träningen och istället pratat med varandra så hade vi säkert undvikit många irritationsmoment och träningen hade blivit både roligare och mer effektiv. Vi dessa tillfällen kunde vi till exempel ha använt Niina Svartbergs bok där det finns en rad punkter som handlar om vad träningskompisar kan göra mera eller mindre av för att hjälpa varandra,

3. Vi saknade vissa färdigheter för att vara bra lagspelare. Största bristen var att vi inte använde alla i gruppen som resurser och att vi inte lyssnade på varandra för att höra vad personen i fråga egentligen sa utan genast valde bort detta utan att ge någon respons på det.

4. Slutligen så var de yttre omständigheterna inte de bästa. Träningsstiderna var alldeles för sent lagda på kvällarna. Det blev för tungt till sist.

Jag vet inte hur framtiden ser ut för den här träningsgruppen. Det viktigaste kriteriet för att hålla på med hundträning är att det ska vara roligt. Kan vi prata med varandra, så finns det hopp om att jag får tillbaka glädjen att träna hund tillsammans igen. Den som lever får se!

Ha det! Inger och Coxa

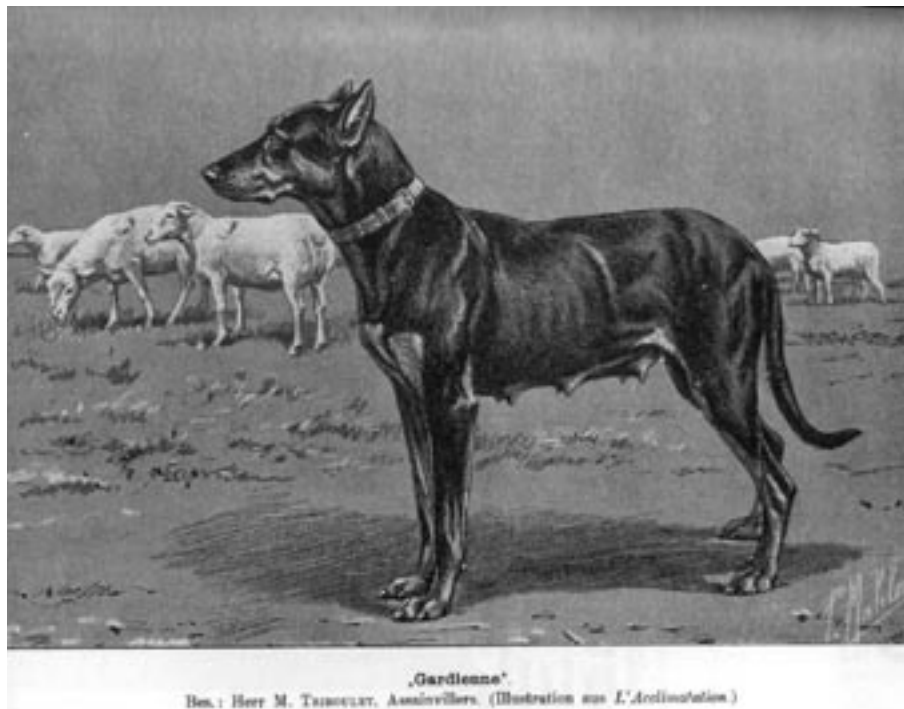
History of our breed

The market of La Villette

- and the importance for the French sheepdog breeds beauceron and briard

Text Jan de Gids

We beauceron owners all of course know the region of Beauce south of Paris. Our

Des. : HERR M. TRIBOULET, ANNAUVILLERS. (Illustration aus L'Acclimatation.)

Pictures: the bitch with the sheep is owned by Mr. Triboulet, one of the men in the famous naming-assembly of the two breeds at the market of La Villette. The other is a picture from the same period and it must have been an important dog, because they took the time to draw him and publish that drawing in the influential magazine L'Acclimatation..

breed owes it his name, but I hope it is well known that it's not exclusive the region of origin of the breed.

However when driving the highway from Paris to Orleans you cannot miss the big brown sign with the text: 'Vous êtes en Beauce' (You are in Beauce). In summer you will see the sloping landscape with the yellow ripening wheat, ready to be harvested. In winter the red earth is only covered by a green shade of little plants and that's the moment you can imagine those fields -filled with the white woolly backs of sheep- where the ancestors of our dogs did their original duty.

In the nineteenth century you could see sheep in enormous numbers on the planes all around Paris where they were kept to feed the huge population of that city. It is obvious that the cattle owners were important people in the region and wealthy too. They could afford the

big dogs that helped them manage the flocks. They also could afford a crazy thing like breeding a dog because of his beauty. So it is no surprise that we find them among the people that decided to show their dogs at the first dogshows.

Although Mr Mégnin in the issue of his paper l'Eleveur (the breeder) from the 4th of March 1888 for the first time mentioned the name 'chien de Beauce' there were already indications of dogs that had the characteristic features of the beauceron at an exhibition that was held on the 5th of June 1863. The committee of that show wrote a report in which without doubt the beauceron was described. Also at the 1868 exhibition at the Tuileries there was an entry of 'beaucerons'.

But in 1896 their happened something extraordinary. The dog fanciers Emanuel Boulet and Ernest Menault took the initiative to organize a meeting at the cattle Market of La Villette northeast of the old city of Paris.

Besides Boulet, who was a breeder of dogs, and Menault, there were the army physician Pierre Mégnin, Mr. Tisseraud, Mr. Sagnier, Mr. Milne Edwards the managing director of the Paris Natural History Museum, Mr. Triboulet (a big stock farmer), and Prof. Dechambre a zoologist.

On a motion of Edwards and Menault the assembly decided officially for the name Chien de berger de Beauce for the shorthair and Chien de berger de Brie for the longhair 'chien de la plaine'. It is most important that Siraudin wrote it down in detail and published it in his little book on the beauceron.

So when you ever visit Paris by car and before entering the city from the north you see the sign 'Porte de la Villette' - not only as a way to leave the terrible 'boulevard périphérique' and find your way into beautiful Paris- but by reading it you now always will remember the name beauceron. ■

Chien de Berger Français.

Chien de Berger de Beauce.

Apparence générale. Chien rustique, d'aspect sauvage, mais à physionomie très intelligente, de taille moyenne, solide, bien charpenté et bien musclé.

„Voltigeur”,
appartenant à M. J. Doumeno, Neuilly-Plaisance. (Gravure extraite de *L'Acclimatation*.)

Beauceronrutan

Redaktör: Anna Ivaska annaivaska@hotmail.com

Ett stort Grattis till Sinlines N-kull som hunnit fylla ett år. Jag minns fortfarande det där telefonsamtalet med Annica då hon sa att 8 valpar fötts, 5 hanar och 3 tikar. Jag hoppade högt av glädje när jag insåg att en av dom skulle bli min. Vid besöket vid 6 veckors ålder var jag tårögd av lycka för jag visste att ett av de underbara små odjuret skulle bli mitt. Den lilla svarta var den jag föll för, men jag hade beslutat mig för att Annica skulle få välja åt mig, sen att jag fick just den lilla svarta måste ha varit ödet. Aldrig hade jag trott att en hund kunde framkalla sådana starka känslor som Noise gjort för mig. Han har blivit mitt allt och vi har blivit ett team som håller ihop i vått och torrt. Jag skulle inte kunna tänka mig ett liv utan Noise längre, han får mig dagligen att skratta högt med sina tokiga bravader, sen att jag håller på att tappa håret ibland när han hittat på nåt djävulskap är en annan sak.

Han har blivit min bästa vän och jag kan inte nog tacka Annica och Sven-Olof för att ni gav mig förtroendet att ta hand om en av era guldklimpar.

Så ett stort GRATTIS till syskonen N'Ortega, Nedwin-h, Nouveau-h, Nielo-h, N'Zidana-h, Nedine-h och Nicole-h !! Och ett stort tack till Annica och Sven-Olof på kennel Sincline för ert förtroende! Vi ses i oktober allihopa!!

/Anna Ivaska & Sincline Noáh (Noise)

MH!

kennel Sinlines N-kull har MH den 1 oktober på Falu Brukshundklubb

Grattis till Mia Fredriksson som blivit godkänd mentalbeskrivare och till hennes beauceron "Arra" som vid 10 års ålder tagit 3:e certet!

Anneli

Grattis!

Vi vill gratulera Chilis bror Pike (Roseole's Brochet Brymont) och hans matte Jenny Blomqvist då Pike nu tagit sitt tredje utställningscertifikat!

/Åsa, Martin, Kenzo, Chili och Sarabi

Pike i full färd mot championatet!

Skickar ett kort på vår Saphir som är taget under en busstur. Hon håller koll på vad medpassagerarna sysslar med...kanske kan det vankas en godbit!

De andra bilderna är på vår "gamla" uppfödning Sincline Jacques född 1993 och Gunilla Bohman. De bor numera i Frankrike. Gunilla var Dubbelsporrens första redaktör. Jacques har fått sällskap av en äkta fransyska från kennel de la Ruee Sauvage. Halvsyster på modernet till vår Saphir.

Annica Kroon

Redan 1971 startade **Louis och Monique Bier** sin uppfödning av rasen beauceron. Att valet föll just på beauceron berodde på att de ville ha en bra och robust familjehund som dessutom skulle kunna vakta utan att för den skull behöva tränas till det. Beauceronen har en medfödd vaktinstinkt som den plockar fram vid behov vilket passade dem perfekt. En egenskap rasen har kvar från tiden som arbetande herdehund. Kenneln är belägen i Cagnes sur Mer, strax söder om Nice på franska rivieran.

Herr Bier som passerat de åttio står tillsammans med Orca de Patural medan fru Bier håller i Ursula de Patural.

franska beauceronUppfödare

kennel
de Patural

foto Annica Kroon text Anneli Tiainen

Satchmo's Oliver

en yrkesvallande beauceron

Text och foto Agneta Jonzon

Oliver har tillsammans med Agneta ansvaret för 130 gutetackor, 4 gutebaggar och en lama. Gutefåren, rasen hette förr gotländska utegångsfår, är en tuff ras och både tackor och baggar har horn och vet hur man använder dem.

Vi började vår bana som nybörjare både Oliver, fåren och jag. Fåren hade vallats av bordercollies vid ett fåtal tillfällen tills bordercollie-ägarna kom underfund med att mina får var "omöjliga" att valla, de använde gärna sina horn på hundarna och var högst ovilliga att lyda. Mina hunderfarenheter kom från brukstävlande i spår, sök och lydnad med en rottweilerhane. Vallning handlar ju om tre parter, där tredje parten alltså fåren kan vara allt från ett till flera hundra, som skall kommunicera så det är lite fler faktorer att ta i beräkningen när man tränar och tävlar.

Vallningskurs blev räddningen

Jag köpte en bok om fårvallning och satte igång. Oliver var unghund och mycket arbetsvillig, jag var entusiastisk och fåren var mycket misstänksamma. Jag placerade ut fåren mitt i hagen, placerade Oliver där jag ville att vi skulle börja och försökte dirigera det hela efter teckningarna i vallhundsboken som jag hade i handen. Jag insåg dock raskt att detta inte var rätt väg att gå. Fåren tog varje tillfälle i akt att stänga Oliver som hade fullt sjå att värja sig, lyssna på mig och försöka behärska flocken. Det var med andra ord kaos, jag skrek mig hes, Oliver fick blåmärken, och

hans mun var full med avbitna ulltussar. Det var med andra ord dags för vallningskurs hos Svenska vallhundsklub-

KORAD Satchmo's Oliver med resultatet +3 på tillgänglighet, jaktkamplust och social kamplust och +2 på nerverna..

ben. Instruktören Jan Ahlström hade ingen tidigare erfarenhet av beauceron men vi var välkomna ändå. Janne tyckte om honom för hans sätt att lösa sin uppgift, speciellt när jag berättade om våra första försök att valla på egen hand. Han var full av beundran över att Oliver inte hade blivit knäckt för livet. Oliver upptäckte att fåren flyttade sig för honom och han tyckte det hela var jätteroligt. "Kursfår"

är mycket flyttbara och väldigt lyhörda för hundarna.

Vallningskursen utbildade både Oliver och mig på ett trevligt sätt och med de kunskaperna i ryggen började vi att utbildade våra tackor. Det blev en hel del konflikter men efterhand har tackorna lärt sig att det inte är mycket lönt att sätta sig upp mot Oliver. Det händer däremot att tackorna jagar ut vallningssugna bordercollies ur hagen (det kan se rätt komiskt ut, först kommer det en hund i full karriär och efter kommer det ett tjugotal tackor med hornen i marknivå hoppandes som rodeohästar) och inte ens bordercollies på SM-nivå klarar av våra djur.

Det dagliga arbetet

Det dagliga arbetet för Oliver är att vakta grindar så jag slipper stänga varje gång jag går igenom när jag halmar boxar eller utfodrar med hö. Vi flyttar djur mellan olika hagar, och ibland skall djuren bara samlas för att jag skall kolla ett speciellt djur. När det är färklippsäsong håller han djuren samlade så att jag kan fånga dem ett och ett och klippa. Vid utfodringen med storbalar en gång i veckan är det Oliver's jobb att hålla alla fåren borta medan jag kör in balarna i hagen. Han skall

Oliver vänder den vita tackan i rätt riktning. Det dagliga arbetet består i att samla och flytta djur och att tillfälligt vakta grindar och foderplatser när det behövs. En gång fick han vakta en 400 meter lång staketsträcka som fåren haft sönder.

Oliver vänder en tacka som var på väg åt fel håll och ställer sig sedan att tittar fram djuren. Utan att förflytta sig själv så fäster han blicken på fåret, strax bakom frambenet och tittar sedan framåt mot fårets huvud. Fäster blicken på nästa djurs framben och vidare till huvudet och får på detta sätt djuren att fortsätta att gå utan att springa själv. Användbart vid trånga passager till exempel.

dessutom hindra djuren att komma fram till maten innan jag är klar med grindarna runt balen.

Han går alltid bakom traktorn eller bilen när jag kör, stannar jag kommer han upp på sidan av fordonet tittar på däckerna när jag växlar för att se om jag skall köra framåt eller bakåt intar sin plats och stannar där oavsett hur långt jag kör.

Oliver är mycket lyhörd för mig. Det räcker att jag tittar åt höger så springer han dit, jag måste med andra ord ha koll på mitt kroppsspråk. Jag behöver aldrig hålla reda på honom utan han håller reda på mig och finns alltid vid min sida när jag behöver honom. Oliver har stor pondus, stor arbetsvilja och är oerhört fysiskt oöm. Han är mycket frimodig mot människor och när han blir riktigt glad så drar han upp överläppen och "flinar".

Får på rymmen

Sommaren 2004 var ju som vi vet rymningarnas sommar i våra svenska fångelser, så även hos oss. Tackorna gjorde sönder staketet och var på rymmen var och varannan dag så det var mycket jobb för Oliver. Han njöt och jag var förtvivlad. Vi hade bland annat en dag när det var rik-

tigt jäkligt. Djuren hade upptäckt mina nyplanterade fält och sprängde el-staketet för att komma åt godsakerna. Jag hade ingen annan färdig hage att släppa dem i utan blev tvungen att ta in dem i fårhuset. För att det skulle fungera i huset fick jag bygga inhägnader, ställa i ordning grindar och göra boxar. Det skulle ta mig ett par timmar.

Oliver agerade staket

Jag kunde ju inte ha fåren på rymmen under den tiden utan satte Oliver att vakta den staketsträckan som var ut mot nyplanteringen. Sträckan som Oliver skulle vakta var 400 meter och djuren spred sig utmed hela sträckan för att se var det var lättast att ta sig ut. Mitt på sträckan var den högsta punkten med bra utsikt åt båda hållen. Jag visade Oliver vad jag ville att han skulle göra. Det hör till saken att han aldrig har gjort något sådant förr.

Vi ställde oss på högsta punkten och när någon tacka närmade sig staketet så skickade jag Oliver för att mota henne. Han fattade snabbt. Ett jobb där man får springa mycket, busa lite och ha kontroll på allt man ser är ju som klippt och skuret för en beauceron. Oliver jobbade hela

tiden utanför staketet helt lös ute på ett fält med ryggen mot en trafikerad 90-väg. Jag vet att även om det hade kommit en hare skuttande så skulle han inte ha lämnat fåren och jobbet. När jag såg att han hade koll på läget gick jag ner till fårhuset som låg 350 meter bort. Det var en varm och solig dag med torr mark så jag såg ett dammoln i fjärran när han sprang och motade djur. Inne i fårhuset kunde jag inte se hunden utan jag försökte titta ut ett par gånger i timmen för att se hur det gick för honom.

Den första timmen sprang han i onödan bara för att det var kul. Andra timmen placerade han sig på högsta punkten och sprang bara och motade tackorna när det behövdes. Tredje timmen travade han när han motade djuren och galopperade bara när det var absolut tvunget. Fjärde timmen hade tackorna nästan gett upp så hans jobb blev lite lättare. När jag var färdig i huset gick jag upp till honom. Den stora spannen med vatten som jag hade lämnat hos honom var nästan slut och Oliver var trött. Han hade sprungit nästan oupphörligt i fyra timmar i solsken, frågan är hur många mil han hade tillryggalagt.

Oliver är "nanny" och slickar och värmer ett nyfött lamm hemma i vardagsrummet. Oliver och katten Måns umgås, lite roligt i sammanhanget är att de har samma uppfödare. Oliver har smugit in och lagt sig hos en vecka gamla lamm. Han har smugit så försynt att tackorna lugnt står kvar och äter.

250 djur flyttas

Nu kom nästa moment, fåren skulle flyttas hem till fårhuset. Flocken bestod av tackor och lamm drygt 250 djur. Gutefår anses som sagt svåra att valla i vanliga fall, att valla gutetackor med lamm anses helt omöjligt. Det var med andra ord ett tufft jobb även för en utvilad hund. Vi satt och vilade oss tillsammans en stund innan vi började flytta djuren. Flytten ner till huset gick bra, trots att Oliver var trött jobbade han tappert på. Det blev mycket galopperande för Oliver. När de sista djuren skulle in var det lite trångt i dörren så han fick trycka och tackla mycket för att få in dem. Till sist så tröt nog hans ork för han tog några envisa lamm som vägrade att gå in tvärs över nacken och slängde in dem. Det blev inte en skråma på djuren och det såg lite roligt ut. När dörren var stängd bakom den sista fårgumpen tittade jag på min fantastiske vallhund med beundran i blicken. Vilken hjälte han är.

Oliver är en jättebra "nanny" till små lamm, han tvättar och värmer dem med stor omsorg. Han smyger gärna in till djuren och lägger sig mitt i flocken när han kan.

Vallar vi flocken och det slumpar sig

så att alla baggarna går främst hos mig kommer han fram då och då för att kolla att baggarna inte stångar mig.

Han ser noga till att hela flocken är med hela tiden, vissa hundar "tappar" djur under vallningen så att flocken blir mindre och mindre, det gör aldrig Oliver.

Det som gör Oliver så bra i vårt dagliga arbete gör det tyvärr svårt att valla på andras djur. Oliver är van vid tuffa djur som inte flyttar sig i första taget. Försöker vi valla på andras djur så skrämmer han dem nästan i sken, bara genom att visa sig. Detta betyder att ett lokalprov hos vallhundsklubben på 5 skygga får inte är vår melodi eftersom vi är vana vid stora flockar tröga och tuffa djur.

Vi ser däremot fram emot ett prov med franska regler, större flock, tamare djur och mer verklighetstrogen bana. Oliver's djur står gärna till förfogande för ett svenskt prov. De har ju en stor fördel framför andra djur eftersom de är vana vid beauceron.

Skolklasser på besök

Oliver hjälper mig när det kommer skolklasser på studiebesök. Han leker med

barnen, allt från tvååringar till tolvåringar och handikappade i rullstol. Han ler glatt, blir kramad och klappad och om han har tur så delar någon med sig av sin fika.

Att Oliver är korad med 188 poäng, blev BIR på Sofiero 2003 och var i Frankrike i maj 2005 på Nationale d'Élevage och fick Excellent på karaktären och Excellent + på exteriören och fick bedömningen Recommandés av Franska beauceronklubben gör ju inte saken sämre.

Vi ställer gärna upp och visar våra färdigheter för intresserade beauceronägare och ser fram emot fler vallande beauceroner i Sverige.

Hälsningar

Agneta (fårmoder) Jonzon

Oliver "Buseron" Jonzon

Finska rasspecialen 2005

Den finska specialen blev en succé med 53 beauceroner anmälda. Domare var fru Anjoran från Frankrike. Hon tog god tid på sig med varje hund och bedömningen gjordes på franska. De finska utställningsreglerna publiceras i korthet.

BIR PMV-01 BH Xero de l'Amouraudiere
 BH-2 Onks Toi Usko CERT
 BH-3 BH JK1 (Sph1) Slyan Andi
 BH-4 Dom-Anricoss Usko R-Cert

BIM Onks Toi Uniikki CERT
 BT-2 Tuulenvartijan Andalucia
 BT-3 JV-01 Dom-Anricoss Raisa R-Cert
 BT-4 BH JK3 HK 3 (Sph3 Sökh3) Slyan Aniko

BIM Onks Toi Uniikki visad av sin uppfödare Tiina Nurminen, Finska Beauceronklubbens ordförande Pia Oilinki, domare Mme Anjoran, BIR Xero de l'Amouraudiere med ägare Jaani Vatanen-Laine.

Foto och resultat har skickats in av Erja Pitkänen, sekreterare i Finska Beauceronklubben

Mme Anjoran och Mr Anjoran, Pia Oilinki, tolken Mlle Cujo samt vice ordförande Kimmo Teerikoski.

Bästa veteran Punasukan Lillan med ägare Petti Salonen

Tikvalpar

1. Anemone des Matins de l'Abbé Rozier, FIN31077/05, född 15.1.2005, E. Seneque de la Dame de Coeur, U. Tixie Pandore Des Chasseurs d'Ombre, Uppf Mlle Lenormand & Mr Chauvin Frankrike, Ägare Tiina Nurminen Karhula **Res: 1**

Juniorklass hanar

2. Tomeran Vito, FIN45323/04, född 25.8.2004, E. Tomeran Ralli, U. Punasukan Rusina, Uppf Petti Salonen Kirkkonummi, Ägare Kristiina Reikko Helsinki **Res: H**

Öppen klass hanar

3. Dom-Anricoss Phoebus, FIN39371/99, född 30.10.1999, E. Mallory de la Vivaline des Landes de Gascogne, U. Nadja de Champreval, Uppf Daniel Hesselberg Kajaani, Ägare Pauliina och Tom Railio Helsinki **Res: EH**

4. Dom-Anricoss Usko, FIN41862/03, född 2.7.2003, E. Platoon des Assiers, U. Paulette de Vaudagne, Uppf Daniel Hesselberg Kajaani, Ägare Jonna Tanskanen Valkeakoski **Res: ERI 3 PU 4 VA-SERT**

5. JV-02, ESTV-04, BH Moisiomäen Puolukka, FIN43302/01, född 29.10.2001, E. Hiram, U. Melissa des Vaux Rouges, Uppf och Ägare Juliska Haapanen-Kallio och Juha Kallio Mouhijärvi **Res: EH**

6. Onks Toi Urho, FIN17404/03, född 3.3.2003, E. Nouba du Pla de la Jasse, U. Punasukan Punapaula, Uppf Tiina Nurminen Karhula, Ägare Satu och Karim Selman Halikko **Res: EH**

7. Onks Toi Urmas, FIN17402/03, född 3.3.2003, E. Nouba du Pla de la Jasse, U. Punasukan Punapaula, Uppf Tiina Nurminen Karhula, Ägare Sonja Salo Espoo **Deltar ej**

8. Onks Toi Usko, FIN17403/03, född 3.3.2003, E. Nouba du Pla de la Jasse, U.

BEDÖMNINGSPRINCIPERNA

Kvalitetsbedömning:

Utmärkt(certifikatkvalitet) /ERINOMAINEN

Mycket god/ERITTÄIN HYVÄ

God/HYVÄ

Nöjaktig/TYYDYTTÄVÄ

Diskvalificerad/HYLKÄÄVÄ

Kan ej bedömas/EJ VOIDA ARVOSTELLA

I alla klasser placeras de fyra bästa i rangordning om de i kvalitetsbedömningen har tilldelats minst betyget mycket god.

Konkurrensbedömning: Vid konkurrensbedömningen placeras domaren klassvis de fyra (4) bästa hundarna, som tilldelats utmärkt eller mycket god, i rangordning.

BEDÖMNINGSKLASSERNA

Hunden kan med undantag av uppfödarklassen tävla endast i en klass med kvalitetsbedömning. Anmälaren kan välja klassen i enlighet med reglerna. Endast hundar, som tilldelats betyget utmärkt kan tävla om certifikat eller CACIB. Hund kan anmälas endast till en av följande klasser:

Valpklass (PEK), konkurrensbedömning för hundar 7-8 månader. Valpklassen är frivillig.

Juniorklass (JUN), kvalitetsbedömning för hundar 9-17 månader

Unghundsklass (NUO), kvalitetsbedömning för hundar 15-23 månader

Öppen klass (AVO), kvalitetsbedömning för hundar från 15 månader

Brukshundsklass (KÄY), kvalitetsbedömning för hundar från 15 månader

Championklass (VAL), kvalitetsbedömning för hundar, som senast dagen före utställningen fyllt femton (15) månader och som är utställningschampion från något av FCI erkänt land eller internationell champion.

Veteranklass (VET), kvalitetsbedömning för hundar, som senast dagen före utställningen har fyllt åtta (8) år.

Klassen bästa hanhund/bästa tik. I denna klass får hundar delta, som i junior-, unghunds-, öppen, champion-, bruks-, eller veteranklassen placerats bland de fyra bästa med betyget utmärkt. Domaren kan tilldela certifikat åt den bästa med betyget utmärkt prisbelönade hund, som inte har de utställningsresultat, som berättigar till titeln finsk utställningschampion. Specialklubb och rasklubb kan, om de så önskar, anhänga om att på sin huvudutställning få utdela flera certifikat. Man kan ge ett certifikat/tjugu bedömda hundar (ej valpar), dock högst tre (3) för vardera könet.

Uppfödarklassen (KAS) är kvalitetsbedömning, där uppfödaren tävlar med en av honom uppfödd grupp om fyra hundar av samma ras. Hundarna skall vara från minst två olika kombinationer och de skall ha bedömts med utmärkt eller mycket god på utställningen. Uppfödaren får på utställningen tävla med endast en grupp/ras. Om domaren anser att gruppen är tillräckligt homogen och står på en hög nivå, kan han tilldela den hederspris. Uppfödarklassens konkurrensbedömning (KAK). Domaren placeras fyra (4) uppfödargrupper i rangordning.

PRISBAND Bedömningsresultaten anges enligt följande:

utmärkt.....ljusröd
 mycket god.....röd
 god.....blå
 nöjaktig.....gul
 diskvalificerad.....grå
 kan ej bedömas.....brun

Konkurrensbedömning: 1. röd 2. blå 3. gul 4. grön

Punasukan Punapaula, Uppf och Ägare Tiina Nurminen Karhula **Res: ERI 2 PU 2 SERT**

9. Punasukan Rommi, FIN13131/00, född 18.1.2000, E. Vallattoman Oberon, U. Ondine des Assiers, Uppf Heljä Marjamäki Lempäälä, Ägare Sari Ignatius Hyvinkää **Deltar ej**

10. Santu's Alligator, FIN22346/01, född 9.3.2001, E. Ruosteposken Arnaque, U. Jagster Scoop Mary Stigmata, Uppf Sanna-Mari Marttila Mänttä, Ägare Wieslaw Bobrowski Teijo **Res: H**

11. BH Sylan Aanu, FIN27708/00, född 29.5.2000, E. Haxo du Murier de Sordeille, U. Punasukan Lulah, Uppf Pia Oilinki Kirkkonummi, Ägare Mari Sipilä Harjunpää **Res: ERI 4**

12. Sucikan Bartholome, FIN43340/03, född 6.7.2003, E. Yari de l'Amouraudiere, U. Xady, Uppf och Ägare Susanna Ilanen Anttola **Res: EH**

13. Sucikan Basil, FIN43341/03, född 6.7.2003, E. Yari de l'Amouraudiere, U. Xady, Uppf Susanna Ilanen Anttola, Ägare Hanna Rantala Torvoila **Res EH**

14. Sucikan Bonaparte, FIN43342/03, född 6.7.2003, E. Yari de l'Amouraudiere, U. Xady, Uppf Susanna Ilanen Anttola, Ägare Heidi Pöyhönen, Räimä **Deltar ej**

15. BH Tomeran Turo, FIN41075/02, född 31.8.2002, E. R'Laurus des Fugues de Saint Alban, U. Tomeran Ruusu. Uppf Petti Salonen Kirkkonummi, Ägare Mikael och Satu Rossi Turku **Res: EH**

16. PMV-01 BH Xero de l'Amouraudiere, FIN24476/99, född 15.12.1998, E. Matcho du Relais des Ecuries, U. Sandy de l'Amouraudiere, Uppf Mr. & Ms. Bolland-Goosens, Ägare Jaani Vatanen-Laine Orimattila **Res: ERI 1 PU 1 ROP BIS**

Bruksklass hanar

17. BH JK1 Kultatassun Nero, FIN38875/02, född 13.8.2002, E. Xero de l'Amouraudiere, U. Punasukan Nopsa, Uppf Terhi Meri Vihti, Ägare Marjo Hoh-tari Hyvinkää **Res: EH 2**

18. BH JK1 Sylan Andi, FIN27705/00, född 29.5.2000, E. Haxo du Murier de Sordeille, U. Punasukan Lulah, Uppf och Ägare Pia Oilinki Kirkkonummi **Res: ERI 1 PU 3**

Veteranklass hanar

19. Loupiot du Plessis Saint Loup, FIN40631/95, född 27.1.1995, E. Flash du Plessis Saint Loup, U. Drolesse du Plessis Saint Loup, Uppf Michel Lachaize, Ägare

Anne och Timo Jalonen Nummela **Res: EH 1**

Juniorklass tikar

20. Tomeran Vesuvianiitti, FIN45326/04, född 25.8.2004, E. Tomeran Ralli, U. Punasukan Rusina, Uppf Petti Salonen Kirkkonummi, Ägare Saila Kettunen Kirkkonummi **Res: H**

21. Tomeran Viehka, FIN45329/04, född 25.8.2004, E. Tomeran Ralli, U. Punasukan Rusina, Uppf Petti Salonen Kirkkonummi, Ägare Sanna Nevalainen Järvelä **Res: H**

22. Tomeran Vilna, FIN45328/04, född 25.8.2004, E. Tomeran Ralli, U. Punasukan Rusina, Uppf Petti Salonen Kirkkonummi, Ägare Marja Lempiö Mommila **Res: H**

23. Viima de la Noe du Jardin, FIN15469/05, född 3.6.2004, E. Troll de la Noe du Jardin, U. Pan'ash des Hutins du Brahma-Loke, Uppf Michele Moreau Frankrike, Ägare Petti Salonen Kirkkonummi **Res: H**

Öppen klass tikar

24. Dom-Anricoss Primevere, FIN30483/99, född 24.7.1999, E. Dom-Anricoss Leonardodavinci, U. Ursula de la Tuile au Loup, Uppf Daniel Hesselberg Kajaani, Ägare Marja och Jonne Salenius Espoo **Res: HYL**

25. JV-01 Dom-Anricoss Raisa, FIN43214/00, född 21.11.2000, E. Xero de l'Amouraudiere, U. Ursula de la Tuile au Loup, Uppf och Ägare Daniel Hesselberg Kajaani **Res: ERI 3 PN 3 VA-SERT**

26. TK1 Dom-Anricoss Sandra Suometar, FIN22998/01, född 22.3.2001, E. Xero de l'Amouraudiere, U. Dom-Anricoss Oili Otsatukka, Uppf Daniel Hesselberg Kajaani, Ägare Minttumaari Santala Karhula **Res: ERI**

27. Dom-Anricoss Sorja Suopurso, FIN22999/01, född 22.3.2001, E. Xero de l'Amouraudiere, U. Dom-Anricoss Oili Otsatukka, Uppf Daniel Hesselberg Kajaani, Ägare Marja och Jonne Salenius Espoo **Res: EH**

28. Dom-Anricoss Ulpukka, FIN41863/03, född 2.7.2003, E. Platoon des Assiers, U. Paulette de Vaudagne, Uppf Daniel Hesselberg Kajaani, Ägare Jonna Tanskanen Valkeakoski **Res: ERI**

29. Kipikiin Haave, FIN36204/03, född 24.7.2003, E. Kannustassun Oliver, U. Punasukan Punatulku, Uppf Kati Sikiö Uurainen, Ägare Pia Koskinen Espoo **Res: T**

30. Moisiomäen Mesimarja, FIN43305/01, född 29.10.2001, E. Hiram, U. Melissa des Vaux Rouges, Uppf Juliska Haapanen-Kallio och Juha Kallio Mouhijärvi, Ägare Rolf Blomberg Östersundom **Res: H**

31. Onks Toi Unelma, FIN17410/03, född 3.3.2003, E. Nouba du Pla de la Jasse, U. Punasukan Punapaula, Uppf Tiina Nurminen Karhula, Ägare Satu Ojala Helsinki **Res: EH**

Onks Toi Uniikki

32. Onks Toi Uniikki, FIN17408/03, född 3.3.2003, E. Nouba du Pla de la Jasse, U. Punasukan Punapaula, Uppf Tiina Nurminen Karhula, Ägare Margit Nyman Karjaa **Res: ERI 1 PN 1 SERT VSP**

33. BH Onks Toi Utelias, FIN17409/03, född 3.3.2003, E. Nouba du Pla de la Jasse, U. Punasukan Punapaula, Uppf Tiina Nurminen Karhula, Ägare Viivi Purhonen Kymi **Res: H**

34. SV-00 V-01 Paulette de Vaudagne, FIN36909/00, född 30.11.1999, E. Emir de la Loutre Noire, U. Lady I de Champreval, Uppf M. Cottet Gilles Frankrike, Ägare Daniel Hesselberg Kajaani **Res: EH**

35. Punasukan Punapaula, FIN13177/99, född 29.1.1999, E. Gin des Habits Rouges, U. Punasukan Mocca, Uppf Heljä Marjamäki Lempäälä, Ägare Mirva och Jussi-Pekka Pulkkinen Espoo **Res: EH**

36. Punasukan Seitä, FIN25012/01, född 2.5.2001, E. Vallattoman Oberon, U. Ondine des Assiers, Uppf Heljä Marjamäki Lempäälä, Ägare Reija Puronen och Iris Klingberg Rautalampi **Res: EH**

37. Racron Ame Accrocheuse, EJ47746/03, född 28.6.2003, E. Normen Robito, U. Ruosteposken Aurore, Uppf Hanna Hautamäki Littoinen, Ägare Paula Kartano Aitoo **Res: H**

38. V-04, BH Slyan Amanda, FIN27707/00, född 29.5.2000, E. Haxo du Murier de Sordeille, U. Punasukan Lulah, Uppf Pia Oilinki Kirkkonummi, Ägare Erja Pitkänen Kellokoski **Res: EH**

39. Sucikan Baccara, FIN43335/03, född 6.7.2003, E. Yari de l'Amouraudiere, U. Xady, Uppf Susanna Ilanen Anttola, Ägare Minna Repo Kirjavalta **Res: H**

40. Sucikan Bambi, FIN43336/03, född 6.7.2003, E. Yari de l'Amouraudiere, U. Xady, Uppf Susanna Ilanen Anttola, Ägare Leena och Jouni Hirvikallio Taavetti **Res: EH**

41. Sucikan Barbi, FIN43337/03, född 6.7.2003, E. Yari de l' Amouraudiere, U. Xady, Uppf Susanna Ilanen Anttola, Ägare Anne Lehto och Susanna Ilanen Vantaa **Deltar ej**

42. Sucikan Bonita, FIN43339/03, född 6.7.2003, E. Yari de l'Amouraudiere, U. Xady, Uppf Susanna Ilanen Anttola, Ägare Oili Kangasaho och Toni Pylvänäinen Mikkeli **Res: EH**

43. Tafia Argentee du Temple de Feu, FIN24429/04, född 31.12.2002, E. Priam du Temple de Feu, U. Squaw Argentee du Torrent Qui Passe, Uppf Mme Lecapitaine-Dubus Frankrike, Ägare Erja Pitkänen Kellokoski **Res: H**

44. Tomeran Topaasi, FIN41078/02, född 31.8.2002, E. R'Laurus des Fugues de Saint Alban, U. Tomeran Ruusu, Uppf Petti Salonen Kirkkonummi, Ägare Tina Forsman Lohja **Res: H**

45. ESTV-04 Tomeran Tuhina, FIN41081/02, född 31.8.2002, E. R'Laurus des Fugues de Saint Alban, U. Tomeran Ruusu, Uppf Petti Salonen Kirkkonummi, Ägare Minna Virtanen Jokela **Res: ERI 4**

46. Tuulenvartijan Andalucia, FIN11372/99, född 29.11.1998, E. Weiferin Nikon, U. Ruosteposken Sauterelle, Uppf Heidi Leppikoski Mynämäki, Ägare Anders Nyberg Täkter **Res: ERI 2 PN 2**

47. Vallattoman Ofelia, FIN38809/98, född 5.8.1998, E. Jude de Chateau Rocher, U. Punasukan Metka Uppf Anni Främling Hikiä, Ägare Marika Virtanen Jokela **Res: EH**

48. Yoyceblue du Val des Marais, FIN32894/00, född 6.8.1999, E. Xicambre du Val des Marais, U. Tigress du Val des Marais, Uppf Johan van der Biest, Ägare Anne och Timo Jalonen Nummela **Res: EH**

Bruksklass tikar

49. BHJK3HK3 Slyan Aniko, FIN27703/00, född 29.5.2000, E. Haxo du Murier de Sordeille, U. Punasukan Lulah, Uppf Pia Oilinki Kirkkonummi, Ägare Karita Mä-

kelä Kokkola **Res: ERI 1 PN 4**

Veteranklass tikar

50. Dom-Anricoss Jobarde, SF33285/94, född 6.6.1994, E. Vicomte de Champreval, U. Ruosteposken Joubarbe, Uppf Daniel Hesselberg Kajaani, Ägare Katja Vähäparri Niiranen Sadonmaa **Deltar ej**

51. Dom-Anricoss Joubarbess SF33284/94 född 6.6.1994, E. Vicomte de Champreval, U. Ruosteposken Joubarbe, Uppf Daniel Hesselberg Kajaani, Ägare Irmeli Lahti Perniö **Deltar ej**

52. FIN MVA, BH Punasukan Lillan, FIN26060/95, född 23.3.1995, E. Punasukan Idi, U. Punasukan Hurja, Uppf Heljä Marjamäki Lempäälä, Ägare Petti Salonen Kirkkonummi **Res: ERI 1 ROP-VET BIS-VET**

53. FIN AVA Punasukan Nefertiti, FIN16850/97, född 20.2.1997, E. Icone Bleu de La Noe du Jardin, U. Punasukan Inka, Uppf Heljä Marjamäki Lempäälä, Ägare Kristiina Honkanen Vantaa **Res: EH 2**

Uppfödarklass

54. Kennel Dom-Anricoss, Daniel Hesselberg Kajaani **Res: KP 1**

55. Kennel Tomeran, Petti Salonen Kirkkonummi

Bästa uppfödargrupp: kennel Dom-Anricoss med uppfödare Daniel Hesselberg till vänster

Svenska Australian Shepherdklubbens infoträff - vallning 24 april 2005

Text och foto Malin Boström

Det är inte av större betydelse om vallhunden är av eye – eller kroppsvallare, det är föraren som måste vara duktig på att läsa sin hund och sina djur, berättade vallinstruktör Maria Nyberg när rasklubben för Australian Shepherd hade informationsträff om vallning på Enköpings brukshundklubb.

Söndagen den 24 april samlades en skara vallningsintresserade människor på Enköpings BK för att lyssna på vallhundsinstruktör Maria Nyberg. Dagen inleddes med att vi fick titta på videoklipp av vallande aussies i olika miljöer innan det var dags för Maria Nyberg att ta till orda.

Det första som Maria gick igenom var de grundläggande egenskaper som måste finnas för att en hund ska gå att valla med. Det ska finnas en vilja hos hunden att hämta, samla och hålla flocken samlad. Finns inte dessa egenskaper ansåg inte Maria att det var någon idé att försöka få hunden att valla. Hon delade sedan upp vallningsegenskaperna i flera mindre delar, vilka var:

Koncentration – full koncentration från hunden annars blir det ett splittrat jobb

Förutseende – hunden känner djurens kommande rörelse och kan agera så att en svår situation inte uppkommer

Balans – förmågan att styra djuren i samlad trupp i rak linje mot en viss bestämd punkt

Följsamhet – hundens förmåga att utföra det arbete som för stunden krävs, dels kontra djuren dels kontra föraren

Maria Nyberg var också väldigt noga med att poängtera att om uppfödarna inom rasen inte anser att vallningsanlag har prioritet nummer ett så kommer dessa egenskaper att försvinna väldigt

fort ur rasen. Viktigt att komma ihåg är att bra vallningsegenskaper är positivt att ha även inom andra arbetsområden. Om man avlar för att bevara vallningsegenskaperna i rasen så resulterar det oftast i att det även blir bättre arbetshundar inom till exempel bruks.

Det är inte av större betydelse om vallhunden är av eye – eller kroppsvallare, det är föraren som måste vara duktig på att läsa sin hund och sina djur. Hunden måste oavsett vallningstyp gå så pass långt ifrån fåren att de lugnt står kvar. Det viktigaste är att djuren känner sig trygga.

Maria påpekade flera gånger att vallning är ett jobb och ingen hobby. Vid tävningen visar hunden prov på något exempel av vallningsanlag det vill säga någon typ av balans eller liknande. Maria Nyberg menar att innan man går en nybörjarkurs ska hunden vara helt tänd. Hon säger också att man kan vänta upp till två år på att alla vallningsanlag ska blomma upp, men tar det längre tid än så har kanske hunden inte alla anlag som krävs för vallningsjobbet.

Efter lunchen åkte vi i samlad trupp ut till fåren. Där fick de som hade hundar med sig och som ville prova på, chansen att göra kortare övningar där Maria instruerade hur föraren och hunden skulle gå till väga runt fåren. Vi fick se allt från helt gröna hundar som knappt hade sett får till mycket erfarna ekipage, en med godkänt lokalprov. Slutligen visades ett hämt på får upp. Under hela dagen hade

vi riktigt tur med vädret och solen sken på oss oavbrutet.

En diskussion kring den ständiga jämförelsen mellan border collie och aussien kom också upp till ytan och Maria påpekade att vi har en ras att vara mycket stolta över! Maria vill att vi visar upp oss med våra duktiga vallhundar på kurser, att vi vågar ställa upp på lokalprov och visar att vi har en ras som kan valla och är väldigt duktiga på det också. Tyvärr är det så att det är de dåliga exemplen som folk kommer ihåg. Vi har ju sex hundar med godkända lokalprov och visst kan vi visa upp flera som kan bli godkända. Dessutom har vi ju ASCA-proven som vi kan tävla på och lära oss mer om aussien som vallhund.

Jättebra initiativ av vår rasklubb att anordna denna vallningsinfoträff för alla oss nyfikna nybörjare som vill lära oss mer om våra vallande aussies och självklart med förhoppningar om fler aktiviteter.

Denna dag gav oss en påminnelse om att vi ska vara rädd om vår ras och se till att behålla den som den vallande hundrasen är. Stort tack till arbetsgruppen som bestod av Cia Jansson, Lillemor Löfving, Karin "Blomman" Blom, Harriet Ingholm, Linda Ernholm och Karin Dahlin som ordnade med arrangemangen kring denna träff! ■

Kan felaktig kost och motion "provocera" fram höftledsdysplasi?

Tidigare publicerad i Doggy Rapport 2004

Trots mångåriga, avelsmässiga åtgärder ger höftledsdysplasi (HD) fortfarande stora problem inom många hundraser. HD är ett problem som för vissa hundar innebär ett stort lidande, och som dessutom innebär stora röntgenkostnader och huvudbry för såväl hunduppfödare som hundägare. I den här artikeln försöker agronomie doktor Marie Sallander reda ut begreppen; beror HD på arv eller miljö, eller är det en kombination av dessa faktorer? Och går det att tvinga fram höftledsfel? Frågeställaren Sven-Erik Delér från Asmundstorp ger exempel på labradorer där man i fem generationer haft hd-fria avelsdjur och sedan, som han anser, kunnat "provocera" fram hundar med höftledsfel.

Höftledsfel är en defekt som gör att höftledsskålen inte täcker ledkulan. Ledkulan får för lite stöd och leden blir instabil. Denna instabilitet leder till brosk- samt benpålagringar runt ledskålens kanter och deformation av lårbenshuvudet. I hur hög grad detta sker beror bland annat på hundens kroppsvikt och graden av dysplasi.

Vid röntgenundersökning av höftlederna kan man bedöma graden av felaktig utveckling av leden och dessutom hur mycket pålagringar som bildats. Förkomsten av höftledsdysplasi ökar med åldern. Ju äldre hundarna är vid röntgentillfället desto högre förekomst och grad av dysplasi. Av denna anledning bör röntgenundersökningen helst utföras inom ett förhållandevis kort tidsintervall på samtliga individer i rasen.

Höftleder på labrador retriever har röntgenundersökts sedan 1965. Andelen röntgade labradorer ligger numera stadigast runt 60 procent. Andelen av dessa som har HD-anmärkning var tidigare högre men pendlar ofta runt 20 procent, till exempel mellan åren 1996 och 2000 då andelen varierade mellan 18 och 23 procent.

Svenska kennelklubben (SKK) registrerar resultaten från höftleds- och armbågsröntgen. Båda föräldrarna ska ha känd höftledsstatus för att avkomma ska kunna registreras i SKK. Däremot finns inga krav på röntgen av föräldradjurens armbågsleder för registrering av valpkull hos SKK. Labradorklubben har dock beslutat om ett frivilligt hälsoprogram där föräldradjurens ska vara utan anmärkning på höfter och armbågar för att få vara med i klubben valphänvisning. Andelen

parningkombinationer där båda föräldradjurens armbågsleder och höftleder utan anmärkning är sedan 1998 drygt 80 procent.

HD-gradering är inte hela sanningen

HD är en av de vanligaste ärftliga sjukdomarna hos hund. Arvbarheten anses vara relativt låg. Sjukdomen styrs av flera gener och dessutom av miljöfaktorer. Avelshundens eget röntgenresultat ger en osäker uppfattning om dess genetiska uppbyggnad. Många hundar som på röntgen tolkas som fria, och som vi därmed bedömer som likvärdiga, bär på helt olika genetiska anlag. Vårt urvalsinstrument (HD-graderingen) förmår inte att skilja dem åt, det är ett något trubbigt instrument, men det är det bästa vi har. HD-fria hundar kan genetiskt vara väldigt olika, fastän de har samma HD-bedömning. Vi använder ett tröskelvärde, vi säger att de antingen är HD-fria eller inte fria. Under stämpeln "HD-fri" ligger egentligen en skala graderad från "mycket fri" till "knappast fri".

Avelsindex ger mer information

Idag väljer varje uppfödare förhoppningsvis HD-fria avelsdjur med HD-fria släktingar långt bakåt i härstamningen som man kan överblicka. Man når längre om man använder sig av ett så kallat avelsindex, där man, förutom avelshundens egna röntgenresultat, mer systematiskt väger in data med röntgenresultat från avkommor och släktingar. Man ser hela hundens avelsvärde och man kan skilja HD-fria hundar åt.

Inom bland annat labradorrasen har man "stätt och stampat" på ungefär samma nivå av HD i flera år, och man verkar inte komma längre. En av förklaringarna är troligen att man inte kan skilja de HD-fria hundarna åt genetiskt. Med ett avelsindex skulle man kunna se skillnader även mellan avelsdjur som har fria höfter. Aveln skulle bli mer effektiv än idag och förhoppningsvis skulle HD-frekvensen sjunka. I ett avelsindex kan man dessutom lägga in korrigeringar för exempelvis kön, ålder vi röntgentillfälle, födelseår, sederingspreparat (lugnande läkemedel), person som avläser, hundens födelseort, vikt, hull eller annat som man tror skulle kunna ha betydelse för framtida avelsindex. På institutionen för husdjurgenetik vid lantbruksuniversitetet utför Sofia Malm ett doktorandprojekt med avelsindex på hund för ett fåtal ra-

ser. Om projektet slår väl ut är det möjligt att fler raser kan använda detta i avelsarbetet om några år.

Motion och för mycket mat är riskfaktorer

Förutom att sjukdomar som rör rubbningar i skelettet påverkas av arvsanlag kan de påverkas av olika miljöfaktorer, däribland kost och motion. Brist på eller överskott av vissa näringsämnen och energi är generellt sett kända faktorer som kan ha inverkan. För exempelvis rakitis är brist på kalcium och vitamin D kända näringsmässiga riskfaktorer. Kalciumöverskott och överutfodring av energi anses vara kända riskfaktorer för osteochondros.

När det gäller HD har forskarna bara påvisat ett samband mellan överutfodring av energi och HD. Det uppfödare och hundägare kan göra för att den egna hunden ska löpa en så liten risk att drabbas av HD som möjligt är att inte ge för mycket mat. För att lättare hålla hunden smal kan man med fördel ge ett foder som innehåller cirka 10-15 procent fett (av torrsubstansen). Om fodret innehåller mer fett är det lätt att ge för mycket, eftersom foder är väldigt smakligt och varje deciliter innehåller väldigt mycket energi. Överutfodring, särskilt under uppväxten, kan resultera i ökad disposition för övervikt under hela hundens liv eftersom inte bara fettcellernas storlek, utan även antalet, ökar hos den unga hunden. Hos en vuxen hund som gradvis blir överviktig, ökar endast fettcellernas storlek.

Med tanke på att internationella studier visar mellan 25-40 procent av alla hundar kan anses som överviktiga, så är detta ett stort problem. Hunden ska hållas så slank att man med lätthet kan känna revbenen då man smeker den längs bröstkorget. Bakom revbenen ska det finnas en tydligt markerad midja. Får du trycka med fingrarna för att känna revbenen är hunden i för gott hull. Ur hälsosynpunkt är det ofta bättre att underutfodra hunden en aning än att överutfodra den. En studie på labradorer visade att smala individer visade olika sjukdomssymtom först vid högre ålder och levde två år längre än sina mer fetlagda kamrater. Generellt sett får man alltså behålla sin hund längre om man håller den slank. Även Sveriges Lantbruksuniversitet satsar på forskning om hundars övervikt. År 2005 kommer vi i samarbete med veterinärkliniker att bland annat registrera

såväl vikt som hull vid ettårsröntgen och vid ettårsvaccinationer för att få en uppskattning om hur stor andel av de svenska hundarna som är överviktiga.

I en fallkontrollstudie från 2001-2002 utförd av agronomiestuderande Marie Trogen jämfördes 160 hundar med HD och 160 kontrollhundar som var HD-fria. Svarefrekvensen i studien var 90 procent (292/325). Studien visade bland annat att alla hundar som haft fri tillgång på foder fått HD med anmärkning, det vill säga inga var HD-fria. *Ett tips är att man utfodrar den hund som växer, särskilt storvuxna raser, med återhållsamma fodergivor.*

Forskning har visat att under dagens svenska förhållanden äter mellan 90-95 procent av hundarna en fullgod kost, om man tittar på behovet av varje näringsämne för sig. De som faller utanför näringsnormerna är först och främst de som äter ett helfoder (ofta industriellt torrfoder) där alla nödvändiga näringsämnen ingår, men där matte/husse dessutom ger extra vitaminer och mineraler. Dessa hundar får för stora mängder av till exempel fettlösliga vitaminer samt mineraler och riskerar att bli förgiftade! *Med andra ord, ge inte extra vitaminer och mineraler om du ger ett helfoder.*

Den andra gruppen som faller utanför näringsnormerna är hundar som äter hemlagad mat eller matrester men där matte/husse glömmer tillsätta vitaminer och mineraler. Detta är ett måste, annars får hunden inte fullgod kost. Dessa hundar äter alltså för lite vitaminer och mineraler.

Felaktig kost förekommer fortfarande, men är ett avsevärt mindre problem idag än vad det har varit, och det har hittills inte visat sig vara en riskfaktor för att utveckla HD.

Motionen ökas successivt

När det gäller motionens inverkan på olika skelettsjukdomar finns inte lika mycket forskning publicerad som på utfodrings-sidan. I många länder motioneras inte hundarna på samma sätt som i Sverige. Det är därför svårare att få en säker utvärdering av motionens effekter, eftersom de som motionerar inte alltid gör det lika regelbundet och metodiskt. Enstaka forskare har i populationsstudier* ändå försökt registrera motion, exempelvis i ett försök där hundens lek med andra hundar pre-

senterades som en riskfaktor för att få osteochondros.

I ovan nämnda svenska labradorstudie visar preliminära resultat att pinnkastning är en möjligt riskfaktor för HD. Många hunduppfödare rekommenderar att man inte bör cykla med hunden före ett års ålder, en rekommendation som jag personligen anser man bör följa till det finns vetenskapliga belägg för annat. Vid ett års ålder har hundar av de flesta raser i stort sett vuxit färdigt och då kan man successivt öka träningen. Vanliga promenader bör man kunna öka från tio minuter under valpstadiet till uppemot en till två timmar vid ettårsåldern om det sker i hunden egen takt. Håll valpen mycket slank samtidigt som musklerna försiktigt tränas och man ger ett fullgott foder. Då tror jag att hundägaren gjort vad man kan för att skelettet ska bli så bra som möjligt utifrån de genetiska förutsättningar hunden har.

Sammanfattning

Jag skulle vilja påstå att de som idag forskar eller på något sätt är mer insatta i HD är väl medvetna om att det är en sjukdom som inte enbart beror på genetiska faktorer. Genom att ge så bra mat och motion som möjligt utifrån den kunskap som är tillgänglig idag, kan varje hundägare göra sitt för att öka chansen för att få en HD-fri hund.

Genom att utfodra så att hunden är/ blir tjock eller motionera den på fel sätt, så kan man som djurägare bidra till att en genetisk benägenhet att få HD kan förvärras. Men, å andra sidan, har hunden genetisk benägenhet att få HD, så kanske man helt inte kan förhindra att hunden får HD genom att utfodra och motionera rätt.

Det är möjligt att man, som Sven-Erik beskriver, har HD-fria hundar i fem generationer och att det sedan föds hundar som är behäftade med HD. Det finns ingen möjlighet att välja genetiskt bättre individer eftersom man gör avelsurvalet på enskilda hanar samt tikar och inte genom avelsindex. Det är därför också tänkbart att det efter fem generationers avelsarbete kan dyka upp en hund med HD, även om man utfodrat och motionerat hunden på ett bra sätt. Men det är troligare att så sker om man överutfodrat hunden eller haft ett missgynnsamt motionsmönster.

Om vi i framtiden kan använda oss av avelsindex kommer vi att få oerhört mycket säkrare avelsvärden. Med hjälp av en databas där hundars HD-status finns registrerade kan alla djur få ett avelsindex baserat på eget, sina avkommors och släktingars resultat. Uppfödaren kan ur databasen sortera fram de hanar som är mest lämpliga för en parning och fattar ett beslut om parningskombination. Efter detta följer valpägarens arbete med att ge valpen rätt uppväxt. När hunden närmar sig ettårsåldern ser vi med spänning fram emot resultatet...

Marie Sallander

Agronomie doktor Marie Sallander arbetar vid Institutionen för kirurgi och medicin smådjur, vid Sveriges lantbruksuniversitet i Uppsala.

Fotnot:

* populationsstudie = studie även bestämd grupp individer, till exempel hundar av en speciell ras.

Litteratur

Case, L., Carey, D., Hirakawa, D & Daristotle, L. 2000. Canine and Feline Nutrition. St Louis: Mosby – Year Book, Inc.

Kealy, R. et al. 2002. Effects of diet restriction on life span and age-related changes in dogs. JAVMA, 220, 9, 1315-1320.

Lindberg, S. 2002. Avelsvärdering för höftledsdysplasi för hund. Institutionen för husdjursgenetik, SLU. Uppsala.

Sallander, M. 2001. Diet and activity in Swedish Dogs. Doktorsavhandling. Institutionen för Husdjurens utfodring och vård, Agraria 290. SLU. Uppsala.

Slater, M. et al. 1992. Diet and exercise as potential risk factor for osteochondritis dissecans in dogs. Am Journal of Veterinary Research. Vol. 53, No. 11 Nov, p. 2119-2124.

Trogen, M. 2003. Undersökning av samband mellan utfodring, motion och höftledsdysplasi och armbågsledsartros hos labradorer. Institutionen för husdjurs utfodring och vård, SLU. Uppsala.

www.labradorklubben.se

www.skk.se

Skadestatistik för beauceron

Statistik över dödsfall ersatta med liversättning för beauceroner under en fem-årsperiod (1999.01.01-2003.12.31.) Statistiken är sammanställd av data från de fyra försäkringsbolagen Agria, Folksam, Sveland och If.

Trafikskada 2
Blåsljud klaffel 1
Hjärtmuskelinflammation 1
Hjärtbastumör 1
Akut perikardit (hjärttäcksinfl) 1

Kronisk gastrit(infl i magsäckens slemhinna) 1
Diskbråck 1
Symptom från rörelseapparaten 1
Glaukom (grön starr) 1
Övåntat narkosdöd 1

Idiopatisk epilepsi 1
Melanom hud/underhud (tumör) 1
Degenerativa/dystrofiska förändringar i knäled 1
Tumör i näshåla 1
Inkommen död 1
Kollateralligamentskada i knäled 1
Hemangiosarkom i höger hjärtöra (tumör) 1
Uppgifterna är tagna från Svenska Beauceronklubbens RAS-dokument

Beauceronen Herbertsrenett alias "Bosse" trivs fint med "barnbarnen", här är det Sandra som var på besök på jullovet förra året..

Hur valde du rasen beauceron?

Text och foto Ingrid Grånäs

Min man och jag bodde på ett hotell i Chamonix för fyra år sedan och där låg i receptionen en hund som jag först trodde var en blandning av dobberman och rottweiler. Röd och svart med kuperade öron. Frågade personalen om man kunde passera utan vidare, för han vräkte ut sig mitt i entrén och verkade tycka att „vill ni in får ni kliva över mig. Han visade sig vara en mycket lugn och trevlig vovve, men respektgivande och jag frågade så småningom vad det var för "blandning" och fick veta att det var en mycket fin gammal fransk ras, beauceron.

Hemma i Sverige igen fick vi året efter ett gratisex. av tidningen Land och där fanns Goosewoods annons om beauceronvalpar till salu. Jag hade ingen aning om att rasen fanns i Sverige. Lyck-

ades övertala min man att vi skulle åka dit och titta på dem och där fanns våran Bosse som nu är två och ett halvt år. Han

Bosse tittar gärna på teve från favoritfåtöljen.

har exakt samma beteende som den franska hunden, slänger sig ner, gärna på rygg var som helst, oftast mitt i vägen. Han är väldigt trevlig och vänlig, säger dock ifrån när någon som han inte känner kommer in på gården.

Han är också mycket vacker och får mycket komplimanger när han är ute på stan. Vi bor delvis i Stockholm delvis på landet och i Storstan får man räkna med långa promenader. På landet går han omkring på tomten som han vill och har äntligen lärt sig att man bör vara på rätt sida om gärdesgården. Han är absolut ingen hund för stugsittare och trivs bäst ute i skog och mark. Vi har sju barnbarn mellan 12 år och tre månader och han är väldigt fin mot barnen. Dom älskar honom.

Zorba &

Y x s k a f t k ä l e n s

Angus

Text Anneli Tiainen
Foto Mattias Öhrberg
och Elisabeth Andersson

För Rö-holmen's Aedessa, "Zorba", går det lika bra med får som nötkreatur. I ladugården är det hon som håller ordning på gårdens nötkreatur. På fritiden umgås hon med massor av hundkompisar då hemmet även inkluderar Siberian Huskies för långa sköna slädturer.

Zorba gick på fårvallningskurs men vallar nötkreatur på hobbynivå. Hennes helbror Rö-holmen's Achzeho var också på gården ett tag men gick inte överens med vare sig katten eller de övriga djuren. Zorba hänger gärna med sina kennelkompisar när de sticker ut på tur.

”Zorba” jobbar på hobbynivå med nötkreatur eller ”nötterna” som matte Elisabeth Andersson kallar dem. De bor i Jämtländska Yxskaftekälen som ligger en liten bit utanför Strömsund där Elisabeth har uppfödning av rasen Aberdeen Angus .

Zorba och Elisabeth gick vallningskurs och tränade mycket målmedvetet för lokalprovet.

-Jag läste mycket om vallning när Zorba var valp, började fårvallningskurs 1997 för SVAK och vi gick även fortsättningskursen, säger Elisabeth.

Tidigare hade SVAK haft ”udda” raser som schäfer och briard men det hade inte fungerat alls, men de gillade Zorba !

Det började med en beauceronträff i Hjo våren 1997.

-Där fanns tillgång till en fålla och Zorba både cirklade och pendlade och balanserade dessutom lite. Efter det körde vi igång på allvar. Jag hade ingen erfarenhet av vallning tidigare men köpte 5 träningsfår och gick in stenhårt för det här under två år då Zorba var mellan två till fyra år, invallade djur är ett måste för att det ska bli rätt. Sedan gick jag över till 5 stutar (kasttrade tjurar). För att göra det enklare gick jag före med en hink pel-

lets i början.

På fåren var hon mer lättkontrollerad, hon var mer het på nötterna. Det kan visserligen ha berott på att fårvallningsinstruktören inte gillade att hon gick så nära fåren, det försökte han få bort genom att slå en piska hårt i backen eller genom att skälla på henne. Det gillade inte Zorba. Hon vill gärna gå nära både Elisabeth och flocken, 1-3 meter ifrån djuren vill hon befinna sig och det går fort när hon vallar.

Något lokalprov blev det aldrig då Zorba blev så illa sparkad att hon skadades och inte kunde stå upp. En bit av självförtroendet försvann också. Efter den händelsen vill hon inte gärna gå ut mer än 100 meter på egen hand. I närarbetet är hon fortfarande till hjälp då hon gärna sätter dessa Aberdeen Angus på plats när de försöker sig på både det ena och det andra...En 1-årig tjur kan väga 500 kg och kan vara ganska tuff och gåpåig inne i ladugården.

-Är man två om en arbetshund är det viktigt att inte motarbeta varandra i hur hunden ska jobba. Min förra man tyckte det var bekvämt att låta Zorba rensa foderbordet i ladugården. Det fick hon göra

genom att med hoppa upp på foderbordet och skrämma korna så att de backade ut så långt de kunde. En beauceron lär sig fort och Zorba fick på det här sättet in en vilja att jobba mot huvudet på korna istället för att jobba bakifrån.

-En vallhund ska helst inte skälla för att inte skrämma djuren men i det praktiska arbetet på gården har jag lärt Zorba att använda skallet ibland. När hon ska vakta en grind kan hon använda skallet istället för att arbeta genom att springa, det spar energi.

Zorbas bror ”Axe” var också här ett tag, men han kom inte lika bra överens med djuren som Zorba, han blev rädd för dem och då bet han dem, ordentligt. Elisabeth är jättenöjd med Zorba men säger också att hon fick lägga ner en hel del tid på socialiseringssträning när hon var ung. Förutom att hålla ordning på alla djuren så har Zorba i dag massor av hundkompisar på gården, alla av rasen Siberian Husky.

-Zorba börjar bli till åren nu så jag har lite smått börjat titta mig omkring för att hitta en ny vallhund och jag vill gärna att det blir ännu en beauceron, säger Elisabeth. ■

Dagboken

Text och foto
Camilla Grill & Jesper Svedberg

November 2003

Streif blev som ettåring antagen till en prova-på kurs i räddningssök som ordnades av Arboga Brukshundklubb. Målet med kursen var att förbereda hundarna för inträdesprovet till räddningshund. Under kursen byggdes intresset upp för att söka efter personer (figurantintresse). För Streifs del gjordes inträdesprovet i februari 2004 i Rosersberg. Streif klarade provet utan problem bortsett från det instabila underlaget som han tyckte var lite knepigt. Efter genomfört prov startades en officiell räddningshundkurs. Här började Jesper och Streif sakta koppla ihop sökarbetet med olika miljöbelastningar samt införa separata markeringsövningar. För Streifs del var det markering med rulle som gällde då han inte tyckte om att skälla på folk. Streif hade inga problem att hitta figuranterna i olika miljöer men markeringarna blev aldrig riktigt bra. Streif tappade ofta rullen på väg in till Jesper eller tog den inte alls.

November 2004

I augusti 2004 flyttade Jesper, jag och Streif till Linköping. I november började Jesper och Streif i en ny räddningshundgrupp. I den nya gruppen ville Streif inte längre markera figuranterna. Han gick ned sig väldigt och glädjen i arbetet försvann. Då bytte Jesper ut rullmarkeringen hos Streif mot skallmarkering. Glädjen i sökarbetet växte igen vilket resulterade i att träningarna gick ännu bättre än tidigare. Med det nya skallet i bagaget genomförde Jesper och Streif SBK-1 i Linköping i februari 2005 med fördröjd markering som enda anmärkning.

Lillsjöviks Streif: Blivande räddningshund

Februari 2005

En vecka före SBK-1 åkte Streif och en otroligt nervös matte ner till Jönköping för att tävla i lydnadsklass 1. Lydnadsträning har aldrig tillhört Streif favoritintressen. Mina förhoppningar var alltså inte så höga, men dom obligatoriska hundra poängen borde jag och Streif kunna skrapa ihop om bara platsläggningen fungerade. Jag och Streif var på plats 1,5 timme före tävlingen så att Streif skulle få akklimatisera sig i det ridhus där tävlingen skulle genomföras. Streif genomförde lydnadsprogram utan att det inträffade några större katastrofer. När jag läste resultatet på tavlan trodde jag inte mina ögon – Streif och jag hade skrapat ihop hela 174,5 poäng! Domarens kommentar var att jag hade en

hund med mycket motor och glädje... Gissa om det var en överlycklig matte som reste hem ifrån den tävlingen.

Mars 2005

Det som verkligen satte fart på Streifs utveckling var deltagandet på lägret "Rädda Påsken" i Nynäshamn – ett femdagars läger för hundar som genomfört SBK-1 under ledning av erfarna räddningshundinstruktörer. Här byggdes Streifs miljösäkerhet på enormt och samarbetet mellan Jesper och Streif såg nya höjder. Under räddningssök kan förtroendet mellan förare och hund vara avgörande för om hunden ska hitta en figurant eller inte. Det är således mycket viktigt att ekipaget litat på varandra...

Fram till sommaren 2005 fortsatte Jesper och Streif att träna två gånger i veckan i olika miljöer och med olika figuranter för att bygga på stabiliteten och säkerheten hos hundarna. Som förare gäller det också att lära sig utnyttja miljön och vinden till sin fördel så att hundarna orkar arbeta så länge som möjligt.

Under sommaren hade Streif ett längre träningsuppehåll på Västkusten tillsammans med sin nye lillebror – en Australian Shepard vid namn Nitro. Vid det första träningstillfället i augusti visade Streif att taktarna satt i. Han hittade figuranterna och var mycket säker i sina markeringar. Den 9 oktober åker Jesper och Streif till Avesta för att göra certprovet (IPRHFU)...

Streif fick sadla om till skallmarkering.. Det byggde på hans glädje enormt i sökandet.

Vägen till färdig räddningshund

Utbildningen startar med ett anlags/inträdesprov. Här testas hundens figurantintresse och miljösäkerhet. Detta innebär att hunden utsätts för gallertrappor, instabilt underlag, mörker, buller och eld. Hunden måste även vara skottfast.

Klarar hunden anlags/inträdesprovet väntar ca sex månaders träning innan det är dags för nästa prov, SBK-1. Innan hunden får göra SBK-1 måste lydnadsklass 1 ha genomförts med minst 100 p.

Under SBK-1 testas hundens förmåga att utföra ett längre sök samt att arbetet ska kunna genomföras i olika miljöer. Hunden ska också ha en etablerad markering (skall eller rulle).

Det sista provet (IPRHFU) innebär att både hund och förare testas. Föraren ska kunna lägga upp en passande sökstrategi utifrån rådande förhållanden. Hunden ska kunna söka i olika miljöer med störningar av olika slag till exempel hundar, instabilt underlag, buller med mera. Hunden skall vara säker i sina markeringar oavsett om figuranten är öppen eller dold, hög eller djup. När slutprovet är godkänt (efter max tre försök) återstår en veckas hundförarutbildning innan hunden kan tituleras räddningshund.

Hur en mentalbeskrivare blir till

Text och foto Mia Fredriksson

Jag har i ett par år nu fått positiva påtryckningar om att gå och utbilda mig till beskrivare. Men eftersom det inte går någon utbildning i Övre Norrlands distrikt, ÖND, har det varit svårt att få plats i andra distrikt och så ska det ju passa med livet i övrigt. Inför detta året hade jag tidigt spanat in utbildningsplatser och när det var planerat i tiden. Kicki Wacek som var sammankallande för RUS i ÖND bad mig fara på den centrala RUS-konferensen i Stockholm eftersom hon hade förhinder. Där fick jag veta att jag tillhörde en prioriterad grupp att få deltaga på de beskrivarutbildningar som skulle gå av stapeln i år.

Jag fick också veta att man ändrat kursplanen och kraven för att kunna gå utbildningen.

Kraven är följande:

- auktoriserade testledare som tjänstgjort vid minst 7 tillfällen under de 3 senaste åren, varav minst 1 gång vid mentaltest (MT) och minst 4 gånger vid mentalbeskrivning (MH).
- sökande ska ha genomgått kursen Mera mentalkunskap (M3).
- sökande ska ha bakbeskrivit vid MH vid minst 5 tillfällen under de två senaste åren, för minst två olika beskrivare samt olika raser. Totalt minsta antal hundar, 35 st. Intyg med underskrift av tjänstgörande beskrivare skickas till arrangören i samband med ansökan. Blankett revideras från kansliet.
- sökande ska ha tävlat med egen hund enligt de krav som föreligger enligt SKK utställnings- och championatsbestämmelser, avseende deltagare i bruksklass för grupp 1 och 2. Alternativt annan dokumenterad hundkunskap som Kommittén för Hundars Mentalitet bedömer likvärdig.

Alltså, det jag behövde göra före 1 juli var att bakbeskriva 4 gånger eftersom jag bakbeskrivit en gång året innan, tidigare behövde man bara bakbeskriva två gånger. Jag behövde även tävla och få minst godkänt i lägre klass...

Jag e-postade till alla beskrivare som fanns runt om och fick ihop bakbeskrivningar. Nu återstod bara det enkla problemet att få godkänt i lägre klass. Till

att börja med behöver man en hund som helst, på grund av tidsbristen, klarat av apellen och inte tävlar i högre klass vilket kändes för svårt. Nu råkade det ju vara så att jag hade en sån hund hemma.

10-åriga "Arrra", Högbrobacken's Airi, fick hjälpa till när matte ville bli mentalbeskrivare: Sökande ska ha tävlat med egen hund enligt de krav som föreligger enligt SKK utställnings- och championatsbestämmelser, avseende deltagare i bruksklass för grupp 1 och 2.

Men, hon är gammal och skrapar inte ihop många poäng på lydnaden. Spåret vet man ju aldrig om det går vägen eller inte, oavsett hund, så det kändes som ett väldigt osäkert kort. Och efter att ha missat slutrapporten på majtävlingen kändes tiden väldigt kort fram till 1 juli. Nu var det en del människor som ville säga att det inte var så viktigt att uppfylla alla kraven, men jag kan här meddela att så var inte fallet!

Men se där, räddningen dök upp i form av två glada blonda stockholmskor, som unisont deklarerade att om jag bara slutade glo på hunden och skötte mitt eget jobb skulle detta med lydnaden ordna sig. Å se, på BHK Malmen i juni fick vi godkänt med ett halvhyfsat spår och fina poäng på lydnaden!

Sen var det bara att plita på ansökan till beskrivarutbildningen på Backamo. Jag skulle redovisa allt ovan till SBK-centralt skriftligen och även till arrangören av lägret på Backamo där beskrivarutbildningen bara är en liten del av Västra Schäferhundklubbens läger. Jag fick hem

ett brev från SBK där det högtidligt stod att rasutvecklingskommittén ansåg att jag fyllde kraven för att gå utbildningen på Backamo. Hurra! Ett stort steg på vägen var avklarad. Nu skulle man bara klara sig genom utbildningen.

Att jag valde Backamo beror på att det bara ligger 6 mil norr om Göteborg och dit skulle vi ändå åka för att besöka min sambos bror, jag slog två flugor i en smäll. Att välja Backamo visade sig vara ett smärre genidrag när jag kom ner. För det första hade jag Reino Oscarsson som lärare och hans alldeles egna utbildningsplan som inte ger utrymme för att misslyckas ☺. Sen så fick jag meddelat att jag skulle få dela rum med en finska som hette Heljä Marjamäki och jag log, lägerarrangören Maggan misstolkade det och förklarade att Heljä pratade mycket bra svenska och då sa jag att det vet jag redan. Heljä har nämligen kennel Punasukan, Finlands största och mest kända Beauceron-kennel. Och när jag parkerade bilen dök hon genast upp ur folksamlingen för att hälsa på Arra.

Vi beskrev hundar från klockan 8.00 till fem-tiden alla dagar och körde teori på kvällen! Jag kommer faktiskt inte ihåg alla hundar jag såg, bara en del finns kvar. Teorin fick jag på papper för att kunna läsa senare och det är tur det. Det var stentufft med hårda och givande diskussioner kring hundar och tolkningar och mycket högt i tak. Vi som gick utbildningen fann också varandra och hade väldigt roligt. Så pass att vi fick mörka blickar från Reino mellan varven ☺ och en och annan åthutning när vi spårade ur totalt. Vi fick aldrig någon deltagarlista så först den tredje dagen börja vi höra oss för med varandra om namn och annan väsentlig data.

Det fanns bara en dålig sak och det var maten, hade vi huggit skog hade det väl gått an, även om skalad storkökspotatis aldrig är gott. Men eftersom vi bara stod rakt upp och ner i fem dagar mädde magen inte bra av det och smaklökarna än mindre!

Dom två sista dagarna fick mina hundar Leo och Arra sitta på hundpensionat för att jag skulle kunna koncentrera mig på slutprovet och hundarna var nog glada att slippa sitta i bilen. I våran barack fick man nämligen inte ha hund.

Hur gick det då? Det gick vägen! Fast jag fick veta det två veckor efteråt. Så Backamo lämnade jag ovetandes, övertrött och med en hägring av god mat framför mig! Men efter en solig dag i Göteborg i glada vänners lag blev jag mer människa igen! ■

Bruksresultat

Appell spår

050529 Ö.a Härjedalen

Roseole's Omelette Parmentier 222p Gk

050604 Falun

Jakira's Galliano 159p Ej gk

Lägre spår

050417 Väsby

Roseole's Brochet Brymont Ej gk

050423 Karlstad

Satchmo's Ming Ej gk

050523 Knivsta

Roseole's AG Morue Brandade Ej gk

050424 Tierp

Roseole's AG Morue Brandade Ej gk

050424 Forshaga

Satchmo's Ming Ej gk

050508 Sydöstra Skåne

Unique de la Vallee des Marronniers

559,2p Uppfl

050521 Östhammar

Roseole's Brochet Brymont 357p Gk

050522 Danderyd/Täby

Roseole's Brochet Brymont 345p Gk

050522 Årjäng

Satchmo's Ming Ej gk

050522 Piteå

Högbrobacken's Airi Ej gk

050528 Sthlm södra

Roseole's AG Morue Brandade Ej gk

050604 Olandstrakten

Roseole's AG Morue Brandade Ej gk

050605 Järfälla

Roseole's AG Morue Brandade 339,2p Gk

050522 Piteå

Högbrobacken's Airi 369p Gk

Lägre sök

050528 Mjölby

Satchmo's Opus Ej gk

Högre spår

050320 Lomma

Rö-Holmen's Exenho Ej gk

050527 Sydöstra Skåne

Satchmo's Hasta 471p Gk

050514 Filipstad

Rö-Holmen's Exenho 510,5p Uppfl

050522 Norrköping

Satchmo's Oden Ej gk

050529 Malmö

Blackpowder's Ayla 311,5p Gk

Elit sök

050507 Karlskrona

Satchmo's Ockra 494p Gk

IPO - BH

050513 Linköping

Lillsjöviks Solo Slutbetyg Gk

JENNYS resultatsida

Bruks- och lydndsresultat, senaste uppdatering 8/8-05. Hämtat från SKK's hunddata, vilket kan leda till viss fördröjning. Vill du ha med ditt utländska resultat skicka det till mig på adress jenny@beauceron.se och bifoga uppgifter om datum, plats, hundnamn, klass/gren och poäng. Resultatsidan tar gärna emot foton på våra tävlingsekipage, skicka foto direkt till redaktören.

Sommarens tävlingresultat

Annica Engström och Roseole's AG Morue Brandade tränar linförlighet.

Lydndsresultat

Klass I

050501 Höör

Unique de la Vallee des Marronniers 193p

1:a pris

050514 Vänersborg

Blackpowder's Ayk 148p 2:a pris

050518 Sthlmsavd

Roseole's Peches Euge'nie 184,5p 1:a pris

050527 Malmö

Satchmo's BauI 183,5p 1:a pris

Satchmo's Ero 165p 1:a pris

050603 Lomma

Satchmo's BauI 186p 1:a pris

Unique de la Vallee des Marronniers 189p

1:a pris

050610 Östhammar

Jakira's Kajika AG 147,5p 2:a pris

050611 Ale

Blackpowder's Ayk 103p 3:e pris

050615 Uppsala

Jakira's Kajika AG 143,5p 2:a pris

050617 Olandstrakten

Jakira's Kajika AG 149,5p 2:a pris

050617 Trelleborg

Satchmo's Ero 194,5p 1:a pris

050618 Vara/Grästorps

Blackpowder's Ayk 128p 3:e pris

Klass II

050423 Söderköping

Jakira's Gibson, 112 p 3:e pris

050424 Luleå

Lillsjöviks Soya 141p 2:a pris

050424 Ö:a Härjedalen

Roseole's Omelette Parmentier 58p 0 pris

050427 Linköping

Jakira's Gibson 138,5p 3:e pris

050501 Höör

Blackpowder's Ayla 171p 1:a pris LPII

050501 Smålandsstenar

Roseole's Omelette a la Florentine 85p 0 pris

050514 Simonstorp

Jakira's Gibson 154p 2:a pris

050520 Norrköping

Jakira's Gibson 153p 2:a pris

050618 Valdemarsvik

Jakira's Gibson 129,5p 3:e pris

050619 Luleå

Lillsjöviks Soya 169,5p 1:a pris

Klass III

050424 Motala

Roseole's Tarte Lintzer, 258p 1:a pris LPIII

0500501 Höör

Tess Argentee de l'Etoile d'Eirka, 170,5p 0pris

Elitklass

050611 Nordmaling

Rö-Holmen's Coxa, 219,5p 3:e pris

050612 Holmsund

Rö-Holmen's Coxa, 230,5p 2.a pris

Utställningsresultat

Skara 2005-05-08 SKK

Domare: JoseCabral

Satchmo's Epon

Ägare: Ulla Lindstedt, Mullsjö

Ukl-1 Ukk-1 CK Bhkl-1 BIR

Satchmo's Exorr

Ägare: Eva-Kajsa Lindstedt, Mullsjö

Ukl-1 Ukk-2 CK Bhkl-2

Österbybruk 2005-05-15 SKK

Domare: Bo Wiberg

Sinsline N'Ortega

Ägare: Camilla Winberg, Stockholm

Valpk-1

TJH Roseole's AG Gigot a' la Bretonne

Ägare: Eva-Lotta Sundell

Bkl-1 Bkk-1HP BIR-valp

Himmelstalund 2005-05-28 SKK

Domare: Moa Persson

Wiktors Harry-Vidocq

Ägare: Ingemar Forsberg, Surte

Jkl-1 Jkk-1

Stenungsund 2005-05-28 SKK

Domare: Boo Lundström

Satchmo's Athena

Ägare: Karin Kärnhagen, Oskarshamn

Jkl-1 Jkk-1

DK UCH KBHV-04 NORDV-04 Satchmo's

Silo Ägare: Eva Lantz, Lund

Bkl-1 Bkk-1 CK CACIB Bhkl-1 BIR

Satchmo's Enja

Ägare: Frida Thorsson, Falkenberg

Ukl-2

Borlänge 2005-06-05 SBK

Domare: Anita Lindroos

Jakira's Galliano

Ägare: Marie Nilsson

Ökl-1 Ökk-1 CK Bhkl-1 BIR

Piteå 2005-06-05 SBK

Domare: Bo Wiberg

Högbroacken's Airi

Äg: Mia Fredriksson, Luleå

Vetkl-1 HP BIR-veteran

Tvååker 2005-07-09 SKK

Domare: H Assenmacher-Feyel

Satchmo's Enja

Ägare: Frida Thorsson, Falkenberg

Ukl-1 Ukk-1

Tvååker 2005-07-10 SKK

Domare: Rigmor Ulstad

Satchmo's Enja

Ägare: Frida Thorsson, Falkenberg

Ukl-2

Alfta 2005-07-10 SKK

Domare: Anders Lyrholm

Roseole's Brochet Brymont

Ägare: Jenny Blomqvist, Upplands Väsby

Bkl-1

Lövudden 2005-07-23 SKK

Domare: Peter Harsanyi

Roseole's Brochet Brymont

Ägare: Jenny Blomqvist, Upplands Väsby

Bkl-1 Bkk-1 CK CERT CACIB Bhkl-1 BIR

Josefiner

Ägare: Ankie Hermansson, Mariefred

Ökl-1 Ökk-1 CK CACIB Btkl-1 BIM

Rasdata 2005

Mentalbeskrivningar

2005-05-05 Östersund: S23344/2003 Deux-d'Argent Känd mental status Domare: Torsten Domej

e.Maurice du Domaine du Goelo u. Roseole's Barbue a la Drouot

1a	1b	1c	2a	2b	2c	3a1/2	3b1/2	4	5a	5b	5c	5d	5e	6a	6b	6c	6d	6e	7a	7b	7c	7d	8a	8b	8c	8d	8e	9a	9b	10
4	4	3	3	2	2	2/3	1/2	2	2	1	1	1	1	3	2	3	2	1	3	2	1	1	2	4	5	2	3	3	2	2

2005-06-04 Lomma: S27267/2003 Satchmo's Baui Känd mental status Domare: Ingrid Vogel

e.Nectar dit Noir de la Negresse u. Norvege de la Plaine d'Astree

1a	1b	1c	2a	2b	2c	3a1/2	3b1/2	4	5a	5b	5c	5d	5e	6a	6b	6c	6d	6e	7a	7b	7c	7d	8a	8b	8c	8d	8e	9a	9b	10
3	2	1	2	1	1	2/3	1/1	2	2	1	1	1	1	2	1	2	1	1	2	5	1	1	1	3	1	5	3	3	1	1

2005-06-04 Lomma: S56274 Satchmo's Ero Känd mental status Domare: Ingrid Vogel

e.Sénèque de la Dame de Cœur u. Norvege de la Plaine d'Astree

1a	1b	1c	2a	2b	2c	3a1/2	3b1/2	4	5a	5b	5c	5d	5e	6a	6b	6c	6d	6e	7a	7b	7c	7d	8a	8b	8c	8d	8e	9a	9b	10
4	4	4	4	4	4	3/4	3/4	4	3	1	5	4	3	3	1	3	1	1	3	2	3	2	2	5	3	3	4	5	4	1

2005-06-04 Lomma: S25431 Satchmo's Sarro Känd mental status Domare: Ingrid Vogel

e.Hedjaz de Keramezec u. Norvege de la Plaine d'Astree

1a	1b	1c	2a	2b	2c	3a1/2	3b1/2	4	5a	5b	5c	5d	5e	6a	6b	6c	6d	6e	7a	7b	7c	7d	8a	8b	8c	8d	8e	9a	9b	10
4	4	4	3	1	1	3/1	2/1	2	3	1	5	3	3	3	1	2	1	1	3	2	2	2	1	4	1	4	4	4	1	3

2005-06-04 Lomma: S58181/2002 Roseole's Morue à la Biscainne Känd mental status Domare: Ingrid Vogel

e.Xsir de l'Amouraudiere u. Roseole's AG Barbue Braissée

1a	1b	1c	2a	2b	2c	3a1/2	3b1/2	4	5a	5b	5c	5d	5e	6a	6b	6c	6d	6e	7a	7b	7c	7d	8a	8b	8c	8d	8e	9a	9b	10
4	4	4	4	4	4	3/3	1/1	2	3	1	4	3	5	3	1	2	1	1	3	2	1	2	1	4	1	5	4	4	4	5

2005-06-04 Lomma: S56278/2003 Satchmo's Enja Känd mental status Domare: Ingrid Vogel

e.Sénèque de la Dame de Cœur u.Norvege de la Plaine d'Astree

1a	1b	1c	2a	2b	2c	3a1/2	3b1/2	4	5a	5b	5c	5d	5e	6a	6b	6c	6d	6e	7a	7b	7c	7d	8a	8b	8c	8d	8e	9a	9b	10
4	4	4	4	4	2	3/3	2/2	3	3	1	4	3	4	2	1	5	1	1	2	4	1	1	4	5	2	4	4	2	2	1

Nyckel till mentalbeskrivning Hund hittar du på SBK:s hemsida <http://www.sbk.nu/2072.epibrw>

Rasdata 2005 fortsättning

Röntgenresultat

Namn:	Far:	Mor:	HD	AD
Satchmo's Enja	Sénèque de la Dame de Cœur	Norvege de la Plaine d'Astree	C	ua
Belledeboskoop	Maurice du Domaine du Goelo	Roseole's Barbue a la Drouot	C	
Roseole's AG Brochet en Blanquette	Maurice du Domaine du Goelo	Roseole's Poulet au Blanc	B	ua

Registreringar

S39042/2005 Alizee tik Harlekin
 S39043/2005 Bronx hane Harlekin
 S39044/2005 Capone hane Harlekin
 S39045/2005 Djayla tik Svart med tanteckning
 S39046/2005 Eston hane Svart med tanteckning
 S39047/2005 Farah tik Harlekin
 S39048/2005 Gyzmo hane Harlekin
 Kull född 2005-05-01
 e.Oukerblue de la Horde du Bois Perdu
 u.Roseole's Barbue a la Drouot
 Uppfödare: Ankie Hermansson

S39676/2005 Jakira's Nemo hane Född 2003-08-06 Svart & röd
 e.Xsir de l'Amouraudiere u.Jakira's Desdemona
 Uppfödare: Aud Haugerud Johansen, Norge

S39677/2005 Jakira's Eros hane Född 2000-12-03 Svart & röd
 eXsir de l'Amouraudiere u.Baroness Belleme
 Uppfödare: Aud Haugerud Johansen, Norge

S41570/2005 Kipikiin Theodor hane Svart med tanteckning
 S41571/2005 Kipikiin Thea tik Svart med tanteckning
 e.Theo de la Vallee des Marronniers u.Punasukan Punatulikka
 Födda 2005-04-19 Uppfödare Kati Sikiö, Finland

S43454/2005 Balex Arlex hane Svart med tanteckning
 S43455/2005 Balex Arrak hane Svart med tanteckning
 S43456/2005 Balex Amber tik Svart med tanteckning
 S43457/2005 Balex Annix tik Svart med tanteckning
 S43458/2005 Balex Alexia tik Svart med tanteckning
 S43459/2005 Balex Ajjo tik Svart med tanteckning
 Kull född 2005-05-13
 e.Lillsjöviks L'x-Legato u.Roseole's Barbue a la Parisienne
 Uppfödare: Hakon Bakkehaug och Åsa Jönsson

S51454/2005 Jakira's Onyx hane Svart & röd
 S51770/2005 Jakira's Orielle tik Svart & röd
 e.Satchmo's Tyson u.Jakira's la Ninja
 Födda 2005-01-13
 Uppfödare: Aud Haugerud Johansen, Norge

KORAD

S18027/2002 Roseole's Omelette a la Florentine
 Född: 2002-01-18
 e.Xsir de l'Amouraudiere u.Roseole's Pêches a' la' Aurore
 Ägare: Inger och Rickard Söderqvist, Habo

Mentaltestad i Örebro 050312 av Leif Hjälms, Curt Fagerberg
 Exteriörbeskriven i Smålandsstenar 050501 av Eva Eriksson

Helhet: Höjd 63,5 cm, Längd 70 cm, Bröstdjup 28 cm. Något lätt helhetsintryck, något feminin könsprägel, korrekt testikelstatus. Korrekt benstomme med välutvecklad muskulatur. **Päls:** Korrekt pälslängd, struktur och underull. Något sotig med korrekta tecken. **Huvud:** Något lätt välvd skalle med korrekt nosrygg, stop och käkar. Saxbett. Tänder ua Något ljus ögonfärg, korrekt ögonform och ögonplacering och korrekt ögonöppning. Något slarviga öron och något överflödigt halsskinn. **Bål och ben:** Något lång bröstorg med korrekt form. Korrekt länd. Något utvecklade förbröst. Korrekt skuldervinkel, överarmsvinkel, frambensställning och hasvinkel. Något rak knäsvinkel. Korrekta tassar och sporrar. Korrekt rygglinje,brant och något kort kors. **Rörelser:** Korrekt burens svans och stram rygg. Parallella frambensrörelser, något hastrånga bakbensrörelser. Något lösa armbågar, fasta mellanhänder. Något bunden steglängd.

Stöd din klubbtidning:

Annonsera i julnumret!

Korning

2005-05-28 Bjuv

Satchmo's Singo
 Ej gk mentaldel
 Domare: Ann Olsson, Kerstin Persson
 e.Hedjaz de Keramezec
 u.Norvege de la Plaine d'Astree

Tillgänglighet: 045	Tillgänglig
Kamplust, jakt: 008-	Liten
Kamplust, social: 012-	Obetydlig
Temperament: 030	Livlig
Skärpa: 005-	Obetydlig utan kvarstående aggressivitet
Försvarlust: 010-	Obetydlig
Nervkonstitution: 035	Nervösa tendenser
Hårdhet: 008	Hård
Dådkraft: 016	Stor
Skottfasthet: Skottfast	Poäng: 099

Manusstopp till nästa nummer: 10 november

BFÖRENINGSG-
BREV

Returadress:
Svenska Beauceronklubben
c/o Anneli Tiainen
Betselvägen 28 M
857 50 Sundsvall

Beauceronögonblicket

Pikes sommarträningläger gick åt Hälsingland

Jenny Blomqvist
www.beauceron.se

Skicka in ditt beauceronögonblick till Dubbelsporren
Manusstopp till nästa nummer: 10 november